

MÜCADELE BİRLİĞİ

GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

24 Ocak - 7 Şubat 2018 / S 041 / 1 TL

SÖZ EYLEMİNİ BİTİRDİ

Yine yalanlarla, lağım akan televizyon kanallarıyla, yorumcularıyla doluyorlar evlerimize. Yanı başımızda ateşe verdikleri, kana boğdukları Afrin'de küçücük çocuklara ölüm kusarken Türk jetleri, "milli menfaat" edebiyatı yapıyorlar. Vatanseverlikten bahsediyorlar. Yetmiyor, açıktan tehdit edip farklı düşünenlere saldırıyorlar. Göz altına alıp tutukluyorlar. Bir kere daha apaçık görülüyor, dış savaşın ateşi içeriye yakıyor, bizi, emekçileri yakıyor!

Reddediyoruz! Bizi ezen, sömüren, emeğimizi/ekmeğimizi gasp eden burjuvalarla aynı çıkarlara sahip olmadığımızı biliyor ve "milli menfaat/ulusal çıkar" denilen şeyin koca bir yalan olduğunu haykırıyoruz. Hayır! Kanımızı emen, bizi işsizliğe ve açlığa mahkum eden bu aşağılık düzenin efendileriyle ortak hiçbir şeyimiz yok! Tam tersine, Afrin'de kendi geleceğini kurmaya çalışan emekçi Kürt, Arap, Ermeni, Çerkez kardeşlerimizle ortak çıkarlarımız var. "Bizim devletimiz, bizim ordumuz, bizim çıkarlarımız..." yalanlarına inanmayın. Bu para babalarının, bu kodamanların, bu zevk ü sefa içinde, debdebe içinde yaşayanların ağzından çıkan "bizim" lafı, sadece ve sadece o zengin sınıfı ifade ediyor, BİZİ değil!

Afrin ateş altında. Afrin sürekli jetlerle bombalanıyor, obüslerle vuruluyor, sırtlan sürüsü tarafından sürekli ısırlıyor. Afrin kanıyor! Bu vahşet "bizim" egemenlerimizin, "bizim" Reisi-

mizin, "bizim" hükümetimizin, "bizim" faşistlerimizin eseri! Tek sözle bizi sömüren, baskı altında tutan doymak bilmez para babalarının eseri. Düne kadar kafa kesen ortaçağ artığı dinci-faşistlerle sınırlarda sarmaş dolaş olan bu düşkünler sürüsü, kendi kaderini kendi ellerine alan Kürt halkına ve emekçilere en kanlı saldırıları düzenlemekte tereddüt etmiyor. Ne için? Kimin çıkarı için?

Hayır, bu vahşetin Türkiye işçi sınıfının çıkarlarıyla, yoksul emekçilerin yararıyla en ufak bir ilişkisi yok! Her kim bunun Türk işçilerinin çıkarına olduğunu söylüyorsa, yalan söylüyor, işçi ve emekçileri kandırmaya çalışıyor, patronlara rezilce yalalık yapıyor!

"Kendi hükümetimizin" başlattığı bu haksız savaşa karşıyız! Bizi Afrin'deki/Suriye'deki Kürt kardeşlerimizle birbirimize kırdırmaya çalışanların oyunlarını boşa çıkaracağız. Namlularımızı bizzat bizi bu anlamsız savaşa sürükleyen "kendi hükümetimize" çevireceğiz! Bize "vatan haini" diyecekler, diyorlar. Desinler! Vatan nedir? Üç kuruşa günde 12 saat çalışmak, yine de açlıktan gebermek mi? En ufak bir şey istediğimizde sırtımıza inen polis copu, bitmeyen soruşturmalar, kovuşturmalar, tutuklanmalar mı? Evsiz ve işsiz açıkta kalmışken "dünyanın en zenginleri sıralamasına şu kadar Türk girdi" deyip sevinmek mi? Bitmeyen kredi borçları, karanlıkta uyanıp tikiş tikiş otobüslerle gidilen

işten gece karanlığında çıkmak mı? Nedir vatan?

Yalan söylüyorlar, bizim bu soyguncularla ortak bir vatanımız yok! İnanmayın, biz onlarla aynı ulustan değiliz! Onlar zenginler ulusundan, sömürücüler ulusundan, bir koyup beş alanlar ulusundan! Onlar efendiler vatanının üyeleri. Onlar aksırincaya, tıksırincaya, çatlayıncaya kadar yiyen efendiler ülkesinin vatandaşları. Ya biz?

Emekçi kardeşler, bu faşistlerin, bu zenginlerin, bu burjuvaların yalanlarına kanmayın! Onlar kendi çıkarları için Kürt kardeşlerimizi boğmaya çalışıyorlar. Bu onursuzluğa ortak olmayın! Ve unutmayın, onların çıkarı demek, bizi köleliğe mahkum eden bu düzenin bekası demek. Kürt kardeşlerimize sıkılan her mermi, onlara atılan her bomba, boğazımızdaki kölelik zincirini daha da sağlamlaştırıyor. Bu oyunu bozalım!

Bu savaşta safımız, Kürt kardeşlerimizin yanındır! "Burjuva vatana" ihanet, "burjuva ulusa" isyan, her bilinçli işçinin güncel ve acil görevi olmalı. Bu haksız savaşta "kendi hükümetimizin" yenilgisi için iş bırakma, grev, sokağa çıkma, çakal sürülerini zor kullanarak dağıtma devrimci işçilerin mutlaka başarmak zorunda olduğu bir görev durumunda. Söz eylemini bitirdi! Bu savaş onların son savaşı olacak. Bizimse yolumuz daha yeni başlıyor. Afrin için ayağa!

Yoğunlaşma Ve Devrim

C.Dağlı

2

Kapitalizm Sınıf Mücadelesi
Yoluyla Yıkılır

Özgür Güven

4

Pespayelik

Ali Varol Günel

5

Ayaklanma Rüzgarı
İran ve Rojhilat'ta

Argeş Soran

8

Bilinç Neden
Sadece İnsana Özgüdür

İ.Cevat Çetiner

10

YOĞUNLAŞMA VE DEVRİM

BAŞYAZI

C. Dağlı

Teorik olarak üzerinde durduğumuz olayların yoğun gelişimi, günlük dilde de kullanılıyor. Ba kadar yaygın kullanılmasına karşın, olayların yoğun-yüklü oluşu karşısında bilinçsiz yaklaşım sergileniyor.

Olayların yoğunlaşması, karşıt güçler, karşıt sınıflar, ezen ve sömürülen, ezilen ve sömürülenler arasındaki karşıtlığın yoğunlaşmasının kaçınılmaz sonucu ve ifadesidir. Yoğunlaşan, büyüyen, artan, katlanan ve daha yüksek biçimlere dönüşen, işçi ve halk eylemidir. Kapitalistlerin sınıf egemenliğini yıkmaya yöneldiği için tarihsel devrimci eylemdir.

Karşıt güçler arasındaki karşıtlıkların, sınıf savaşımının, kitle eylemlerinin yoğunlaşması, devrimi doğurur. Olayların, egemen güce karşı gelişen devrimci mücadelenin büyümesinden, genişlemesinden, tek kelimeyle yoğunlaşmasından söz edenler, bu çelişmeli tarihsel gelişmenin devrimi gündeme getirdiğini de belirtmek zorundadır.

Bilindiği gibi devrimci durum, başka zamanlar görülmeyen kitle eylemlerinde olağanüstü bir artış, büyük bir yoğunlaşma demektir. Kitlelerin eylemlerinde görülen büyük artışın temelinde, yığınların kapitalist toplumda karşılanamayan köklü, yaşamsal istemleri var. Bu istemler insanca koşullara kavuşmayı hedefleyen istemlerdir. Dolayısıyla toplumun yeni bir temelde ve yeni baştan örgütlenmesini gerektirir. Kısacası emekçi halk kitlelerinin toplumsal kurtuluşunu gerektirir. Ve ancak, sınıfların olmadığı komünist toplum insanlara insanca koşulları sağlayabilir. Proletaryanın devrimci eylemleri olmadan, toplumsal devrim olmadan, tüm bu dönüşümler gerçekleştirilemez.

Bu topraklarda proletarya ve halklar yıllardır, devrimci eylemleri geliştirmek için ısrarlı davranıyorlar. Bu, devrimde ısrardır. Yeni bir gelecek kurmada ısrar, burjuvazinin ve devletin en ağır saldırıları altında devam ettirildi. Eylemlerini sürdürmekle kalmadı, şiddetlendirdi ve yüksek düzeylere çıkardı. İşçi sınıfı üretim araçlarını kendi mülkiyetine almadıkça özgürleşemez. Özgürlük ise, emekçi ve sömürülen yığınların eylemi en ileri biçimlere çıkarılarak gerçekleştirilir.

Bu sonucu almak için, öncelikle, devrimci teori kitleleri kavramalı, onlara götürülmelidir. Ama bu yeterli değildir. Kitleler de teoriye yönelmeli, onu kavramalıdır. Diğer bir anlatımla, proleter devrimci parti, proleter kitlelere dayanmalı proletarya da proletarya partisiyle bütünleşmelidir.

Bu yönde büyük bir gelişmeye tanık olduk. Devrimci sınıf partisinin programatik görüşleri, kitlelerin en ileri, en tutarlı, en devrimci kesimleri içinde maddi bir güce dönüştü. Mücadeleci emekçi kitlelerle parti arasında bu şekilde bir ilişki, bir bütünleşme oluştu. Ama devrimde zafer için bu ilişkinin daha da geliştirilmesi gerekiyor.

Devrimci komünist partinin, sınıf bilinçli işçilerle ilişkisini güncel burjuva topluma karşı gelişen, güncel sınıf kavgasında somutlamalıyız. Yıgınsal devrimci savaşım, dönemin, devrimci durumun öne çıkardığı en etkili mücadeledir. Yığınların devrimci savaşımı Haziran halk ayaklanmasında o güne kadarki en ileri noktaya vardı. Bunu takip eden zamanda yığınların devrimci eyleminin yoğunluk derecesi yükseldi. Devrimi gerçekleştirme güncel hedefiyle, yığınların, toplumsal mücadelesini güçlendirmek ve yüksek biçimlerine dönüştürmek, Leninist partinin güncel devrimci taktiğidir. Taktiğin başarıya ulaşması devrimci yöntemleri gerektirdiği çok açık.

Küçük-burjuva sosyalizminin istem ve yöntemleri devrimci kitlelerin gereksinimlerini, kapitalizmin ötesine ve ilerisine varan insanal ve özgür bir yaşam istemlerini hiçbir şekilde karşılayamaz. Sınıf savaşına ve devrime dayanmayan, zorunlu olarak burjuva diktatörlüğü çerçevesinde kalır. Proletarya bu çerçeveyi aşarak, daha ileriye giderek kendisini ve insanlığı kurtarabilir. Anlaşılacağı gibi emekçilerin istemleri köklü, derine giden bir devrimi gerektirirken, diğerlerinin görüşleri, burjuvazinin sınıf egemenliği sınırlarını aşmayan küçük-burjuva demokrat görüşlerdir.

Küçük-burjuva harekette yaygın olan diğer bir eğilim ise, sayıları milyonlara ulaşan, nitelik olarak da devrimcileşen kitlelerin devrimci savaşımını, ne ideolojik olarak ne mücadele anlayışı, ne de örgüt anlayışı olarak yönetecek bir konumda olmadığı için, bireysel eylemlere yöneliyor. Bu tip hareketler devrimci kitle hareketlerinin çok gerisinde duruyorlar. Gezi sırasında böylelerinin nasıl ayaklanmanın peşinde sürüklenmelerini gördük.

Bu grupların tümü, kendilerini günlük mücadelenin akışına öylesine kapırdılar ki, ve günlük mücadelenin başarılarını öylesine abarttılar ki, bununla tatmin oldular ve bunun ötesini göremez oldular. Nasıl sağlanırsa sağlansın, günlük başarılar onlar için her şeydir, hatta kitlelerin izlemesi gereken bir "zafer"dir. Buradan da anlaşılacağı gibi, bu bakışta güncel pratik politik bir görev olarak, devrimi örgütlemek, iktidarı ele geçirmek, emekçilerin toplumsal kurtuluşu yok. Her iki eğilim birbirinden farklı gibi görünse de politik özü aynıdır: Oportünizm.

Bu oportünist özü işçilerin anlaması kolay olmuyor. Küçük-burjuva hareketlerin durumu doğru kavranmalıdır. Bu grupların her iki eğilimi de, sosyalizmi hedeflediklerini, devrimi savunduklarını ve kendilerinin devrimci olduğunu, söylüyorlar, ya da öyle gösteriyorlar. Ama bu güçlük onların gerçek çalışmalarını gözlemlenerek anlaşılabilir. Şu gerçek onların tüm durumunu ortaya koyar. Onlar, günlük başarılar uğruna mücadeleyi öne çıkartarak, abartarak, bu yolla devrim uğruna mücadeleyi ileriye ertelemiş oluyorlar. Bu topraklarda devrimci durum yok diyerek, kitleler henüz devrime hazır değil diyerek vb. yolla devrime ciddi bir biçimde hazırlanmayı emekçilerin gündeminden çıkarmaya çalışıyorlar. Sınıf bilinçli işçiler bu oportünist özü çok iyi kavramalıdır.

Devrimci işçi sınıfı, kapitalistlerin sınıf egemenliğini devirmek için gelişen devrimci kavgaya öncülük etmeli ve bu kavgayı sonuna dek götürmelidir. Günlük savaşımın çarpışmalarında yer alırken, temel devrimci amacı gerçekleştirmeyi güncel olarak hedeflemelidir.

Devrimi başarmamızın koşulları ilk defa bu denli bir araya geldi. Kitlelerin devrimci kavgası her geçen gün biraz daha yoğunlaşıyor. Eylemlerin yoğunluğunun en ileri noktaya götürülerek ve en yüksek biçimlere dönüştürülerek devrimi başarabiliriz.

“Sözümüzün Arkasındayız”

Barış İçin Akademisyenler'in "Bu suça ortak olmayacağız" bildirisini 1128 imza ile kamuoyuna sunmasının yıl dönümünde akademisyenler, haklarında açılan dava nedeniyle Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi'ndeydi. Bildiriyi kamuoyuyla paylaştıkları günün yıldönümünde duruşmaya çıkarken, adliye önünde bir kez daha bildiriyi okuyarak "Sözümüzün arkasındayız" dediler

11 Ocak günü 35. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek duruşmalar öncesi adliye önünde yapılan açıklamada "Talebimizde ısrarcıyız Bu Suça Ortak Olmayacağız" pankartı taşıyan akademisyenler adına basın

açıklamasını Ayşe Erzan, Fadime Gök ve Zelal Ekinci birlikte okudular.

Bu iki yıllık sürede imzacı akademisyenlerin işten atıldığını, tutuklandığını hatta intihar ettiğini anlattıkları açıklamada akademisyenler, "Bizler baskıya, zulme ve adaletsizliğe karşı barış sözümüzde ısrarcı olduk. Öğrencilerimiz, de-

mokratik kitle örgütleri, feministler, LGBTİ örgütleri, ekoloji aktivistleri, Türkiye ve dünyadan insan hakları, barış ve emek örgütleri ile akademisyenlerin yanı sıra sinemacılar, edebiyatçılar, sağlıkçılar, hukukçular gibi meslek grupları dayanışmayı büyüttüler" diyerek bilim insanlarının hakikati dile getirmek zorunda olduğunu vurguladılar.

Akademisyenler bildiriyi imzaladıkları 11 Ocak 2016'nın yıldönümünde yargılandıkları adliye önünde bir kez daha "Barış istemek suç değildir, barış talebi yargılanamaz" diyerek açıklamayı sonlandırdılar.

Nuriye Ve Semih'i Savunmak Suç Değildir

Nuriye ve Semih'e destek olmak için Mayıs 2017'de Kadıköy'de yapılan basın açıklamasında gözaltına alınan 9 kişi hakkında "Kanuna aykırı gösteri" yaptıkları iddiasıyla açılan davanın karar duruşması 9 Ocak günü Kartal Anadolu Adliyesi 44. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Duruşmada ilk olarak SEGBİS ile cezaevinden katılan Nazife Onay hakkındaki iddialara yer verildi. Onay, iddiaları kabul etmediğini söyleyerek beraat istedi. Ardından diğer sanıklar da suçlamaları reddederek beraatlarını talep etti. Savunmaların kayda geçilmesinin ardından mahkeme heyeti tüm sanıkların beraatine karar verdi.

Görülen duruşmanın ardından yapılan açıklamada Barış İçin Kadın Girişimi adına konuşan Filiz Karakuş, adaletin yerini bulduğunu belirterek, Nuriye ve Semih'in de bir an önce işlerine iade edilmelerini istediklerini söyledi.

Nuriye ve Semih Dayanışma Davasından Beraat

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın taleplerinin kabul edilmesi için her hafta Kadıköy Süreyya Operası önünde eylem yapan Nuriye Ve Semih İçin Dayanışma'nın eylemlerine katılan ve 4 Ağustos'ta Kalke-don Meydanı'nda polis saldırısı sonucu gözaltına alınan 33 kişinin ilk duruşması, 19 Ocak günü Kartal Anadolu Adalet Sarayı'nda görüldü.

Nuriye ve Semih Dayanışması'ndan eylem katılarak gözaltına alınan ve başka davalar nedeniyle tutuklu bulunan Av. Barkın Timtik, Tolga Yıldız, Emine Cansever SEGBİS sistemiyle duruşmaya katıldı. Gözaltına alınan tüm sanıklar, Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın başlattığı "İşimizi Geri İstiyoruz" eylemini, açlık grevini ve taleplerini sahiplenerek eylemleri savunarak ve iki kamu emekçisinin talepleri kabul edilinceye kadar, demokratik haklarını kullanarak eylemleri sürdüreceklerini beyan ettiler. Avukatlar Gökmen Yeşil ve Çiğdem Akbulut'un dayanışma adına yapılan savunma beyanlarının ardından yargılanan 33 kişi beraat etti.

"Nuriye ve Semih'in Yaşamından Sorumlusunuz"

İşe iade için açlık grevini sürdüren Nuriye Gülmez ve Semih Özakça için Kadıköy'de dayanışma eylemleri devam ediyor.

Açlık grevinin 310.günü olan 12 Ocak'ta Nuriye ve Semih İçin Dayanışma, pankartları ve dövizleriyle Kadıköy Süreyya Operası önünde idi. Bu haftaki basın açıklamasını Ezgi Ertürk okudu, onlara destek amacıyla açlık grevine başlayan öğretmen Esra Özakça'nın açlık grevinin 235, Mehmet Güvel'in 196, Feridun Osmanağaoğlu'nun ise 154. günlerinde olduğu anımsatıldı.

OHAL İnceleme Komisyonu'nun kurulmasına rağmen hiçbir işlem yapılmadığının hatırlatıldığı açıklamada, "Açlık grevinde iki eğitimcinin ve yüzbinlerce emekçinin hayatını gasp etmek suçtur. Siyasi iktidar ve Ohal İşlemleri İnceleme Komisyonu suç işliyor. İki eğitimcinin göz-

göre göre sakatlanma ve ölüm riskini seyre-diyor. Nuriye ve Semih'in sağlıklarında görülebilecek herhangi bir olumsuzluktan siyasi iktidar sorumludur. Siyasi iktidarı ve tüm yetkilileri son bir kez uyarıyoruz: Derhal Nuriye ve Semih'in işe iade kararını açıklayın, bu ülkenin emekçilerinin çalışma ve yaşam hakları siyasal çekişmelerinizin malzemesi olamaz" denildi.

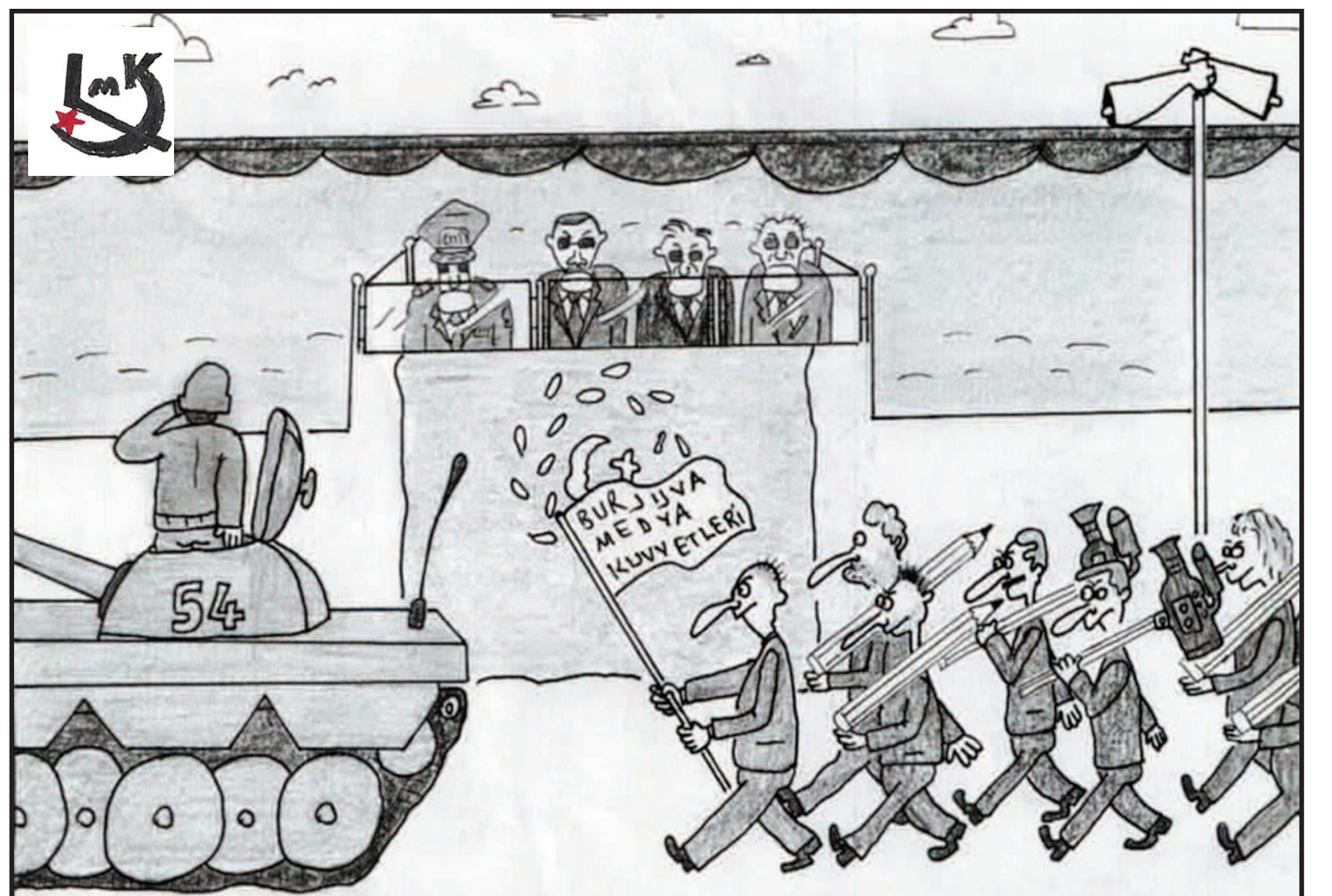
Açıklamanın ardından KHK ile ihraç edilen araştırma görevlisi Serdar Başçetin söz aldı ve bylock soruşturmasından alınan bir grubun serbest bırakıldığını, yani istenince bir soruşturmanın hemen sonuçlanabildiğini belirtti, "Nuriye ve Semih için mücadelemizi sürdüreceğiz. Nuriye ve Semih yaşayacak" dedi.

1 hafta sonra, açlık grevinin 317. gününde yine Kadıköy Süreyya Operası önünde bir araya gelen Nuriye ve Semih İçin Dayanışma adına basın açıklamasını

Nuğyem Nedim okudu.

49 haftadır analarda KHK ve OHAL'e karşı "İş, ekmek, onur mücadelesi" veren Muhammed Sevinçtekin'in 17 Ocak günü yapılan ev baskını ile gözaltına alındığını hatırlatılan açıklamada, Muhammed öğretmenin derhal serbest bırakılması istendi. Açıklamada, OHAL Komisyonunun derhal Nuriye ve Semih'in işe iade edilme kararını ilan etmesi gerektiği bir kez daha vurgulandı.

Editör

AFRİN HALKIYLA DAYANIŞMA ZAMANI!

Dinci faşist iktidarın haftalardır davul zurna ilan ettiği Afrin işgal girişimi başladı. Başlatılan savaş bir girişimdir. Zafer elde edeceklerini sanıyorlar. Sonucu hep birlikte göreceğiz.

Ama önce şunun altını çizmeliyiz: Her faşizm gibi, dinci faşizm de artan bir saldırganlıktır. Sadece içe dönük değil, en az bunun kadar, dışa dönük de bir saldırganlıktır. İçteki saldırganlığı üzerinde çok duruldu; ama dış saldırganlık üzerinde o kadar çok durulmadı.

Oysa, Hitler-Mussolini ikilisinden bu yana, faşizmin dış saldırganlık eğilimini her daim taşıdığını ve eline geçirdiği ilk fırsatta bu eğilimini gerçekliğe çevirdiğini biliyoruz.

Faşizmin ataları diyebileceğimiz Hitler-Mussolini ikilisinden çıkarılması gereken bir başka sonuç, dış saldırganlığın faşizmin sonunu hazırladığıdır. Alman faşizminden Japon faşizmine kadar hepsi, dış saldırganlıklarının doğurduğu sonuçlarla yıkıldılar. Günümüzün dinci faşizmini aynı akıbetin beklediğini kimse ileri süremez.

Ama tekeli kapitalist düzeni ayakta tutmak için bir çare olarak başvurduğu dış savaş, düzenin

sorunlarını, ekonomik ve politik krizini derinleştirir; işçi sınıfının ve diğer emekçi sınıfların, ezilen halkların ayaklanmalarının koşullarını hızla olgunlaştırır. Afrin savaşı, dinci faşist iktidarın yıkımının tüm koşullarını hazırlıyor.

Dinci faşist iktidardan ve faşist devletten kurtuluşun gerçek yolu açılıyor; Afrin savaşı Türkiye ve Kürdistan halklarına bu olanağı sağlayacak. Ancak bunun için yapılması gerekenler var. Afrin halkıyla dayanışma, Kürt halkına yalnız olmadığını eylemle gösterme, faşizmin şovenizmi yayma çabalarına karşı güçlü bir propaganda ve ajitasyonla karşı koyma; şovenizmin panzehiri olarak enternasyonal dayanışma bilincini yayma bunların başında geliyor.

Savaş başladı; söz yerini eyleme bıraktı. Bundan sonra, hangi gerekçeyle olursa olsun, "kendini" hükümetinin yanında yer alma yönündeki bir politika, katıksız bir şovenizm anlamına gelecek.

Dinci faşizmin başlattığı savaş, bir yağma savaşının çok ötesinde, ezilen ulusun bir parçasını yok etme savaşındır. Dinci faşizm burada bir "başarı-zafer" elde etmesi halinde, kimse kuşku

duymasın, içerdeki saldırganlığını on kat, yüz kat artıracak. Onun "zafer"i, Türkiye işçi sınıfına, emekçilerine, ezilen halklarına, Alevilere dizgin-siz terör, korkunç sömürü, acı, yoksulluk ve gözyaşı olarak dönecektir.

Ve tersi de doğrudur. Tıpkı Sovyet halklarının zaferinin Alman-İtalyan-Japon faşizmini yıkarak dünyayı faşizmden kurtarması gibi, Afrin halkının dinci faşizm üzerindeki zaferi de bu faşizmin yıkılışına yol açarak Ortadoğu halklarını büyük bir beladan kurtaracaktır. Afrin halkı sadece kendisi için değil ama Türkiye ve diğer Ortadoğu halkları için de kanını döküyor.

Dinci faşist iktidar, halkların moralini bozmak, savaş azmini kırmak, kendi üstünlüğünü sağlamak için büyük bir propaganda yürütüyor. Kendini güçlü gösteriyor, zaferden emin görünmüyor, karşı konulmaz bir güç görünümü veriyor.

Bunların hepsi sahte ve gerçekçisizdir. Gerçekte dinci faşist iktidar, emperyalistlerin izni ve onayı olmadan bir tek mermi bile patlatamaz. Afrin'e saldırı izni almak için ABD, Rusya kapılarını nasıl arşınladığını dünya alem gördü.

Anlaşılan o ki, dinci faşist iktidar emperyalistlerden ve Rusya'dan doğrudan ya da dolaylı icazet almış.

Fakat, nasıl ki, ABD ve İngiltere'nin Sovyetler saldırması için Hitler'e verdikleri zimni onay ona cehennem kapılarını açtıysa, emperyalistlerin dinci faşist iktidara ve faşist devlete Afrin'e saldırı için yaktıkları "yeşil" ışık da dinci faşist iktidara yolun sonunu gösteren işaret olacak. Afrin'de uğrayacağı bozgun, dinci faşist iktidarın ve tekeli sermaye egemenliğinin, burjuva toplumun sonu olacak.

Zafer için yola çıktılar, hezimetle dönecekler. Zaferiyle Ortadoğu halklarına kurtuluşun yolunu açacak olan Afrin halkıyla dayanışmaya! Zaferiyle Türkiye ve Kürdistan halklarını dinci faşizm belasından kurtuluşun imkanlarını açacak olan Afrin halkıyla enternasyonal dayanışma zamanı!

Dinci faşizmin bu gerici, işgal ve imha amaçlı savaşında zafer Afrin ve Ortadoğu halklarının olacak!

Çanakkale Zindanı'nda Sürgünler

28 Aralık günü Çanakkale'de tutuklanarak Çanakkale E tipi cezaevine gönderilen devrimci tutsaklar, ard arda sürgün edildiler.

Serpil Cabadan ve Zuhul Sürücü 12 Ocak günü İstanbul Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'ne; Sinan Koçum ve Hüseyin Durmaz da 19 Ocak günü İzmir Kırıklar 2 Nolu F Tipi Cezaevi'ne sürgün edildiler.

Devrimci Tutsaklar Teslim Alınmaz

İsmail Ronahi Mezarlığı Da Tahrip Edildi

Faşizmin insanlığından ve her tür inançtan azade olduğu, son dönemlerde daha çarpıcı şekilde gözler önüne seriliyor.

Canlılara her tür vahşeti uygulayanlar, cenazelere de saldırmaktan geri durmuyor. Kürtlerin ölümlerinden dahi korkan devlet, gerilla mezarlıklarını tahrip etmeye devam ediyor.

Geçtiğimiz haftalarda Garzan Mezarlığı'nın yıkılmasının ardından Muş'un Varto ilçesi Kolan köyünde 2014'te yapılan İsmail Ronahi Mezarlığı da 11 Ocak günü askerler tarafından iş makineleriyle tümden yıkıldı. Cenazelerin yıkılan mezarlıkta durup durmadığı ya da bir yere götürülüp götürülmediği ise öğrenilemedi...

Afrin'in İşgalini Protestolar ve Polis Saldırıları

TSK'nın Afrin'e saldırısı, 21 Ocak günü pek çok yerde protesto edildi.

İstanbul'da Barış Bloku'nun çağrısıyla Kadıköy ve Avcılar'da yapılmak istenen basın açıklamalarına saldıran polis toplanmaya izin vermedi, çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

Kadıköy'de eylem öncesi Altıyol ve Bahariye Caddesi'ni ablukaya alan polis, Altıyol'da toplanan halka saldırdı, kitleyi Süreyya Operası önüne kadar dağıtarak ilerledi. Çevrede bulunanlar kafelerde oturanlara da müdahale eden polis, basının da cadde üzerinde durmasına sık sık müdahale etti.

Polisin Bahariye Caddesi'nde yukarı-aşağı sürekli insanları uzaklaştırmasına rağmen ara sokaklarda toplanan küçük gruplar caddeye çıkararak alkış ve zılgıtlarla "Savaşa Hayır Barış Hemen Şimdi", "Yaşasın Afrin Direnişi" sloganları attı. Polis toplanmaya çalışanlara ve protesto

edenlere saldırarak çok sayıda kişiyi gözaltına aldı, muhabirleri darp etti.

Gözaltına alınanlara polis aracında işkence yapıldığı, bir kişinin kolunun kırıldığı öğrenilirken, gözaltına alınanlar güvenlik şubeye götürüldüler.

Kadıköy'de ara sokaklarda toplanma ve protestolar devam etti.

Avcılar'da ise HDP 3. Bölge Örgütünün çağrısı ile Marmara Çadde-

si'nde yapılacak eylem için çevreyi ablukaya alan polis, Deprem Anıtı çevresinde toplananları da tehditlerle uzaklaştırdı.

Basını da engelleyen polis toplananlara saldırıp 4 kadını gözaltına alırken, çevrede ülkü ocaklarından sivil faşistlerin de beklediği dikkati çekti.

Ankara'da Kızılay'da yapılacak olan Afrin Savaşına Hayır eylemine kitle toplanmadan polis saldırdı. Polisin gazlı, plastik mermili saldırısı Mithatpaşa Caddesi boyunca ve HDP Meşrutiyet binası önünde devam etti.

İzmir'de de Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde toplanmak isteyen HDP İzmir İl Örgütü'ne polis saldırdı. HDP binası önüne giderek burada basın açıklaması yapmak isteyenlere de polis tazyikli su ve gaz bombaları ile saldırdı, binayı ablukaya aldı.

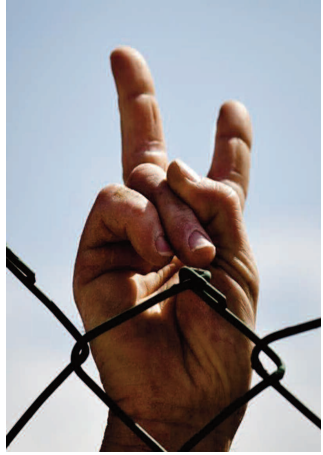
Öğle saatlerinde de Diyarbakır'da HDP il binası önünde yapılmak istenen basın açıklamasına polis müdahale etmiş, binayı ablukaya alarak halkı HDP binasına hapsedmişti.

Elazığ Zindanında Zafer Tutsakların

1 Kasım'dan bu yana Elazığ T Tipi'nde kimlik dayatmasına karşı yapılan açlık grevi kazanımla sonuçlandı, kimlik dayatması geri çekildi

Açlık grevinin 72. gününe gelen kadın tutsakların haklarının gasp edilmesine, kimlik dayatmasına karşı açlık grevi sonuç verdi, idare kimlik dayatmasından vazgeçti.

Kimlik kartı dayatması nedeniyle tutsaklar duruşmalara, hastaneye ve revire gidemiyor, avukat ve aile görüşüne çıkamıyor, hatta kargolarını dahi alamıyordu.

Sami Tunca Yeniden Yargılandı

Yeni Evre'de Mücadele Birliği Yazı İşleri Müdürü Sami Tunca'nın 18 Ocak günü Çağlayan Adliyesi 19. ACM'de duruşması görüldü.

Duruşmada hakim Sami Tunca'ya önceki savunmalarına istinaden eklemek istediği bir şeyin olup olmadığını sorunca savunma yaptı.

Sami Tunca, "Son savunmama eklemek istediğim şey, son günlerde haberlerde yaygınlaşan son derece rahatsız olduğumuz bir durum var. Tutsaklara zorla tek tip giydirilmesi söz konusu. Biz devrimci tutsaklar olarak bu durumu kabul etmiyoruz" diyerek bunu savunmasına eklemek istedi

Hakim ise bunu "Sen buraya tek tipler mi geldin?" diye karşıladı.

"Eğer mahkemem bundan 1 ay sonra olsaydı, zoraki tek tip

giydirmeye çalışılacaktı. Dışarda halklarımız, içerde de tutsaklarımız bu durumla ilgili tepkilerimizi göstereceğiz. Zamanı geldiğinde biz onlara tulumları giydireceğiz" diye cevaplayan müdürümüz için aslında karar verilmişti. Formalite olarak savunması tekrar alınan Sami Tunca'nın 49,5 yıllık cezasından sadece birkaç yılı düşürdüklerini açıkladı mahkeme heyeti.

Verilen karar sonrasında Sami Tunca haykırdı: "Yaşasın Devrim Yaşasın Sosyalizm". Ve salonda alkışlarla karşılandı bu sloganı.

Son mahkemesi görülen Sami Tunca, bütün yoldaşlarına selamları olduğunu ilettiler. Yoldaşları ve sevenleri de Sami Tunca'nın bu onurlu, başeğmez mücadelesinde yanında olduklarını göstermeli ve mektuplarla vb destek olmalı.

KAPİTALİZM SINIF MÜCADELESİ YOLUYLA YIKILIR

ÖZGÜR GÜVEN

Kapitalizm çelişkin bir toplumdur. Sermaye, kendisini yok edecek olan proletaryayla birlikte gelişir. Kapitalizmin gelişimi, kendi iç çelişkilerini de olgunlaştırıp derinleştirerek ilerler. Bu çelişkiler, sınıflar mücadelesinin üzerinde yükseldiği asıl temeldir. Kapitalizm kendi iç çelişkilerinin keskinleşmesine bağlı olarak yükselen sınıf mücadelesi sonucunda kaçınılmaz olarak yıkılıp gider. Toplumsal üretimin boyutlarının büyümesi sosyalizmin maddi önkoşullarını olgunlaştırır. Daha ileri bir toplumun maddi önkoşulları gelişip güçlendikçe, kapitalizmin çürüme ve çöküş süreci de derinleşir.

Kapitalizmde birbirine karşıt konumda iki sınıf vardır: Burjuvazi ve proletarya. İki karşıt sınıfın varlığı, bütün toplumu iki karşıt taraftan birinde yer almaya zorlar. Kapitalist üretimin asıl amacı artı değer sömürsü ve sermaye birikimidir. Bu üretim sisteminde iki karşıt sınıftan her birinin çıkarı diğerine karşıdır; onun ekonomik kaybınca dayanır. Proletarya ile burjuvazi arasındaki bu karşıtlık, bu iki sınıf arasında sınıf çatışmasına, sınıf mücadelesine yol açar. Bu çatışma tarihsel olarak zorunlu bir çatışmadır. Bütün toplum er ya da geç kendisini kaçınılmaz olarak bu çatışmanın içinde bulur. Sınıflar mücadelesi kapitalizmin bütün tarihine damgasını vurduğu gibi toplumdaki herkes er ya da geç bu iki sınıftan birinin yanında saf tutar. Başta devlet olmak üzere, felsefe, din, ahlak, hukuk, politika, sanat gibi bütün maddi ve ideolojik üst yapı kurumları da bu mücadelede yer alır.

Burjuvazi, toplumdaki egemen konumunu maddi ve ideolojik olarak elinde tuttuğu unsurlara dayanarak sürdürür. Burjuva devlet, en başından beri, bütün biçimleriyle bunun için vardır bütün kurumlarıyla bu egemenliğin sürmesine hizmet eder. Burjuvazinin bu egemenliğine karşı proletarya ve emek güçleri ikili bir mücadele yürütür: ekonomik mücadele ve politik mücadele. Her ekonomik mücadelenin hemen arkasında politik mücadele yer alsa da mücadele araçları ve yöntemleri, bu mücadelelerin ekonomik ya da politik olmasına bağlı olarak değişkenlik gösterir. İşçi sınıfı sendikalar ve dernekler üzerinden asıl olarak ekonomik mücadele verirken, politik mücadeleyi siyasi parti ve örgütleriyle yürütür.

Kapitalist toplumda pek çok siyasi parti vardır. Burjuva sınıfın partileri, burjuvazinin şu ya da bu kesiminin temsilcileri, sözcüleri olsalar da genel olarak burjuva partileridir. Burjuvazinin ekonomik ve politik ayrıcalıklarının devamı, burjuva egemenliğin sürmesi için vardır. Ancak bu partiler, burjuvazinin sınıf partileri olduklarını inkar ederler, gizlerler. Sanki bütün toplumun çıkarlarını savunan sınıflar üstü bir partiyimş gibi tanıtırlar kendilerini. Oysa proletarya partileri tam tersine işçi sınıfı partisi olduklarını ve işçi sınıfının çıkarlarını savunduklarını açıkça ilan ederler.

Kapitalist toplumda, bu iki karşıt sınıfın partilerinden başka küçük burjuvazinin değişik partileri de vardır. Burjuva partilerinde olduğu gibi bu partilerde de bütün sınıf ve katmanlar bulunabilir. Hatta bazı küçük burjuva partiler kendilerini işçi sınıfı partisi olarak göstermeye bile çabalayabilirler. Ancak bütün bu partiler, esas olarak, devrimci bir sınıf olan proletaryanın toplumu ve yaşamı devrimci yoldan dönüştürmesine karşı çıkarlar. Burjuva ideolojinin proletaryanın saflarını sızmasına, yerleşmesine aracılık ederler. Bu partiler işçi sınıfının verdiği sınıf mücadelesinde işçi sınıfının bilincinde bulanıklık yaratarak devrimci hedeflere yönelmelerini engellemek için burjuva egemenliğin sürmesine neden olurlar. İşçi sınıfının partisinin proleter devrimci sınıf karakterinin bozulmasına ve böylelikle işçi sınıfının mücadeledeki asıl hedefi olan proletaryanın tam kurtuluşu hedefinin gözden kaçırılmasına aracılık ederler.

Proletaryanın devrimci sınıf partisi burada hem küçük burjuva partilere karşı hem de işçi sınıfı partisinin proleter sınıf karakterini bozmaya, sınıflar mücadelesinde proletaryanın devrimci hedeflerinin bulanıklaştırılmaya çalışan kendi saflarına sızması için burjuva karşı kesim tutum alır, kararlı ideolojik mücadele yürütür. Bu mücadele gerekli durumlarda politik mücadele düzeyine kadar varabilir.

Kapitalizm kendi işleyişi gereği hem kentlerde hem de kırsal alanlarda nüfusun büyük çoğunluğunu mülksüzleştirerek ilerler. Bu nedenle, işçi sınıfının yanı sıra yoksul köylülüğün mücadelesi de sermayenin sınıfsal egemenliğine, burjuva egemenliğe karşı bir yöneltimindedir. İşçi sınıfını, köylüleri ve diğer emekçi kesimleri de sömüren, mülksüzleştiren burjuva sınıftır. İşçi sınıfı başta olmak üzere bütün emekçi sınıfların mücadelelerinin esas olarak sermayenin egemenliğine, kapitalizme karşı gelişmesi eşyanın doğasına uygun bir durumdur. Burjuvazi, sermaye birikimini sürdürmek için tüm emekçi sınıfları ezer, baskı altına alarak sömürür. Bu nedenle tüm emekçi sınıfların da düşmanıdır. İşçi sınıfı, köylüler ve tüm diğer emekçilerin mücadelesinin ortak düşmanları olan aynı sınıfa, burjuvaziye karşı olması; kapitalizmin egemenliğine yönelmesi, tüm emekçi sınıfların ittifakının da somut maddi temelidir. Bu durum tek tek ülkelerde geçerli olduğu gibi bütün dünyada da geçerlidir.

Gerek tek tek ülkelerde gerek dünya genelinde işçi sınıfının mücadelesi çok uzun yıllardan beri devam ediyor. Bu uzun yıllar süren süreçte büyük ve güçlü mücadeleler veren yenen, yenilen ve zaferler kazanan işçi sınıfı büyük deneyime sahiptir. Kendi ülkesinde olduğu kadar Uluslar arası alanda da verilen mücadelelerin deneyiminden öğrenen işçi sınıfı, pek çok yerde artık örgütlü bir güç olarak hareket ediyor. Yine de pek çok yerde eylemleri işçi sınıfının korunması, yaşam koşullarının iyileştirilmesiyle sınırlı kalıyor, ekonomik mücadelenin ötesine geçemiyor. Oysa kendi kurtuluşunu kendi gerçekleştirecek olan işçi sınıfı, bu amacına ulaşmak için ekonomik mücadeleyle politik mücadeleyi birleştirmeyi başaralıdır.

Örgütlü bir güç olarak davranan işçi sınıfı, politik özgürlükleri kazanmak uğruna mücadeleyi yükseltirse; politik iktidarı ele geçirmek amacıyla hareket ederse hem ekonomik kazanımlarını artırır, hem de asıl olan; işçi sınıfının tam kurtuluşu hedefine uygun hareket eder. Sınıf mücadelesinde asıl olan bu örgütlü gücün emeğin tam kurtuluşu hedefine yönelmesi, politik iktidarı devrim yoluyla ele geçirecek daha ileri bir toplumsal sistem olan sosyalizmi kurmayı hedeflemesidir.

Hrant Dink Ölümünün 11. Yılında Anıldı

Silahlı saldırı sonucu 19 Ocak 2007'de hayatını kaybeden Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink, katledilişinin 11. yılında İstanbul'da vurulduğu Agos Gazetesi önünde anıldı.

Tören öncesi Dink'in vurulduğu Halksargazi Caddesi polis ekipleri tarafından kapatıldı, alana girmek isteyenlerin üzeri arandı.

Polis, geniş bir alanda birçok noktaya bariyer kurmuştu. Osmanlı Metro durağını kapatan polis, Orduevi önünden itibaren kurduğu bariyerle, Agos önüne gitmek isteyenlerin üstlerini aradı. Yol tek taraflı trafiğe kapatılırken, bir başka bariyer de Agos binası çevresine kuruldu.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Agos

Gazetesi binasına Dink'in fotoğrafının yer aldığı "Su Çatlağını Bulur" pankartı asıldı, "Hrant İçin Adalet İçin", "Buradayız Ah-parig Hrant" dövizleri açıldı.

Gazete binası önünde düzenlenen anma etkinliğe katılan yüzlerce kişi, "Buradayız Ah-parig", "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz", "Hrant için adalet için" sloganları attı. Mücadele Birliği de "Kürt Türk Ermeni Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" ve "Hrant'ı Unutmamak Unutturmayacağız" dövizleri ve sloganlarıyla Agos

önünde idi.

Anma etkinliğinde konuşan Dink ailesinin avukatı Fethiye Çetin, "O gün devlet buradaydı. Polisiyle, jandarmasıyla, istihbaratçısıyla, devlet buradaydı. Ama Hrant Dink'in can güvenliğini sağlamak ve yaşama hakkını korumak için değil, tetikçilerin işini yaptığından emin olmak için buradaydı" dedi.

"Hrant'ın Arkadaşları'ndan Bülent Aydın, "Bu büyük adaletsizliğe rağmen barış dilini kullanarak, barış, eşitlik, özgürlük, demokrasi için mücadele eden arkadaşlarımızı selamlıyoruz" dedi

Sloganlar ve Ermenice ağlılar eşliğinde yapılan konuşmalarla Hrant Dink anılarak katliamından sorumlu olanların yargılanması ve cezalandırılması talep edildi.

Tunus Halkı Yeniden Ayaklandı

Arap Baharını başlatan ayaklanmanın kıvılcımı Tunus'ta, Muhammed Bouazizi'nin kendisini yakmasıyla patlak vermişti... Ve geçen 7 yılın ardından Tunus halkı yeniden ayakta...

Bu defa "genel bahane" yeni yılda yapılan zamlar, gelen yeni vergiler oldu. 9-10 Ocak günü başlayan protesto eylemlerinde, bir çok kentte yüzbinlerce kişi sokaklara döküldü, güvenlik güçleriyle çatışmalara girdi, kentlere polis ve asker takviyesi yapıldı, ilk 2 gün 500'ü aşkın insan gözaltına alındı.

İçişleri Bakanı, sadece bir gecede en az 45 polis aracıyla çok sayıda binanın ateşe verildiğini söylerken, bir kişi de polis aracının altında kalarak hayatını kaybetti.

Özellikle başkent Tunus, Siliana, Kasrin ve Teburba'da 10 Ocak'ı 11 Ocak'a bağlayan gece eylemciler ile polis arasında çatışmalar yaşandı. Polisin yoğun gaz bombalı saldırısına taş ve molotof kokteylleri ile yanıt verildi.

3.gün gözaltılar 800'e yaklaşıırken, İçişleri Bakanlığı bunu şiddet, hırsızlık ve yağmalama olaylarının yaşanmasıyla gerekçelendiriyor.

Tunus'ta 2010'da Bin Ali'nin cumhur başkanlığından istifasıyla sonuçlanan ayaklanmadan sonra

geçen 7 yılda ekonomik sorunlar daha da ağırlaşmıştı.

2018 yılı bütçesine dair yasa kapsamında 1 Ocak'tan itibaren birçok temel ihtiyaç maddesine zamlar yapıldı, çok sayıda ürüne vergi zammı geldi. Yakıt, otomobil, telefon hizmetleri ve internet erişimine yönelik fiyat ve vergiler arttırıldı. Protesto eylemleri barışçıl bir şekilde "Neyi Bekliyoruz" kampanyası ile başladı, mali bütçede revizyon istendi.

Tunus'ta 11 milyon nüfuslu ülkede çalışma yaşındaki her 7 kişiden biri işsiz, bu oran yüksek eğitim almış gençlerde 1/3'e ulaşıyor.

"Tek Tip Elbise Giymeyeceğiz"

Tek tip kıyafet dayatması cezaevleri içerisinde ve dışarısında net bir tutumla karşılandı. "Tek tip elbise giymeyeceğiz" tavrını sergileyen devrimci tutsakların cezaevleri dışındaki yakınları da bu dayatmayı kaldırmak için bir araya geliyor yüzlerini sokağa dönerken mücadele ediyorlar.

Tekirdağ 2 Nolu F tipi hapisanesinde tek tipe, sohbet ve yayın hakkına ilişkin eylemler yapılıyor. Her gün saat 13.00 ile 16.00 saatlerinde "Tek tip elbise giymedik giymeyeceğiz" sloganları atılıyor devrimci tutsaklar tarafından.

İzmir Şakran cezaevinde de tek tipe karşı kapı dövme ve slogan atma eylemlerinin yapıldığı biliniyor.

İzmit Kandıra F Tipi Kapalı Cezaevinde her gün saat 12.00'de devrimci tutsaklar kapı dövme eylemleri yaparak; "Tek Tipe Asla Girmeyeceğiz", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganlarını Türkçe ve Kürtçe atıyorlar.

Biz de son devrimci tutsağı özgürleştirene kadar bu mücadelenin sesi olma kararlılığı ile tüm devrimci tutsakları selamlıyoruz. Tek Tipe Asla Girmeyeceğiz

Danamandıralı Kadınlar Köylerinde

Taş Ocağı İstemiyor

İstanbul'un Silivri ilçesine bağlı Danamandıra köyünde yaşananlar, köylerinde yapılan ve yapılması planlanan taş ocaklarına karşı 9 Ocak günü İstanbul Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü binası önünde bir araya geldi.

Köyde patlatılan dinamitlerden ve mahallelerinden geçen hafriyat kamyonlarından rahatsız olan Danamandıralılar, Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğüne toplu dilekçe vererek "Yetkililer sesimizi duysun" çağrısında bulundu.

Kuzey Ormanları Savunmasının da destek verdiği açıklamada Danamandıralı kadınlar, "Hafriyat kamyonu istemiyoruz, taş ocaklarının kapanmasını istiyoruz" sloganıyla İstanbul Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü önünde eylem yaparak, dilekçelerini verdi.

"Danamandıralı Taş Ocağı İstemiyoruz - Silivri Danamandıralı Kadınlar" pankartı açan kadınlar "Taş ocağı istemiyoruz", "Cennet köyümüz cehennem oldu", "Toprağımızdan toz değil fidan çıkmasını istiyoruz" dövizleri taşıdı.

Köyünde taş ocağı yapılmasına karşı olduğunu söyleyen Hatice Erdoğan, "Köyümüzde dağ, taş, toprak hiçbir şey kalmadı. Çocuklarımız okullara gidemiyor. Çamaşırlarımızı bile asamıyoruz, yardım bekliyoruz" diyor.

"Öğrencinin Yeri Kümes Değil Okuldur"

İstanbul'da Şişli Endüstri Meslek Lisesi öğrencileri, okul binalarının yıkımı sebebiyle, okulları yerine kapasitenin çok altındaki prefabrik yapılarda eğitim görmeye zorlanıyor.

"5000 öğrenci kapasiteli, 4 bloktan oluşan, 20 atölye ve 90 dersliği olan Şişli Endüstri Meslek Lisesi'ni rant uğruna yıkıyorlar" diyerek okul önünde toplanan öğrenciler ve Şişli EML Okul Aile Birliği "Prefabrik Okul İstemiyoruz" sloganı ile 14 Ocak günü okul önünde toplandı.

Şişli EML öğrencileri okulları yerine kapasitenin çok altındaki prefabrik yapılarda eğitim görmeye zorlanıyor. Öğrenciler aylardır inşaat gürültüsü içinde ders dinlemeye, eğitim almaya çalışıyor.

"Plansız bir şekilde kış ortasında yapılan bu yıkıma karşınız" diyen veliler "Çocuklarımızın atölyeleri, sınıfları yerine kümes kadar prefabriklerde. İyi bir eğitim alamayacakları gün gibi ortada. Çocuklarımızın geleceğinin karartılmaması için, iyi eğitim almaları için 'Prefabrik okul istemiyoruz'" dedi.

Şişli Endüstri Meslek Lisesi Mezunlar Derneği Başkanı Ercan Bodur "Bugüne kadar Milli Eğitim Bakanlığı (MEB)'na her tarafa çağrı yaptık. Bugün ki son çağrımız artık Cumhurbaşkanlığı makamına. 6 yıldır sürdürmekte olduğumuz mücadelenin sonuna geldik" diyerek prefabrik binalarda ders yapıldığına dikkat çekti. Okulun sömestr tatilinde yıkılarak taşınmasıyla bu prefabriklerde eğitimini sona erceğini, ancak veli ve öğrencilerin mücadelesinin sürecini belirten Bodur, "Bu mücadelemiz Türkiye'nin en büyük, en kapsamlı, en eski mesleki ve teknik eğitim yuvası olan bu okul burada olduğu müddetçe devam edecek" dedi.

EML'nin taşınması için mücadele ettiklerini belirten Bodur, "Bugün yapılan inşaat planları ile prefabrik binalarla bu gençlerin geleceği belli değil. Hala meçhul. Ama biz bu okulun burada kalmasını ve ülkemize faydalı olmasını istiyoruz" diyerek sözlerini tamamladı.

Açıklamada öğrenciler de "Öğrencinin Yeri Kümes Değil Okuldur" sloganı atarak prefabrik sınıflarda ders yapılmasını protesto ettiler.

Köklü Bir Değişim Çok Yakın

Ülke Olağanüstü Hal ve Kanun Hükümünde Karamameler ile yönetilmeye devam ediyor. Aslında yönetilemiyor. Yönetilemediğinden OHAL olağan bir yönetim biçimine, KHK'lar da meşru birer hukuki form haline getirilmeye çalışılıyor.

Buradan KHK'ların aslında gayrimişru olduğu yönünde bir iddiamız olduğu anlaşılmasın. KHK'lar burjuva hukuk sisteminin bir parçasıdır ve bunların burjuva hukukunda bir karşılığı vardır. Geçerli ve etkindirler.

Burjuva hukuk düzeni, kendisine içkin olan tekçi, ırkçı ve karşı devrimci yönünü bugünlerde (hatta uzunca bir süredir) alenen dışa vuruyor. Toplumun değil devletin, yoksulun değil zenginlerin hukuku olduğu gerçeğini zerrece inkâr etmiyor. Burjuva hukuk düzeninin bu özelliklerinin her dönem için geçerli olduğunu elbette biliyoruz fakat bazı dönemlerde bu özellikler burjuva yalancı ve ikiyüzlülüğünü de bir kenara bırakıyor ve aslında ne olduğu ve neye hizmet ettiğini görmeyenin, bilmeyenin yüzüne çarpıyor.

Burjuva hukukun son dönemde gösterdiği "atılım", sadece kendisinin değil, bu hukuk sisteminin ve bir bütün olarak kapitalist sistemi, kapitalist sınıf yararına idame ettiren devletin içinde bulunduğu durumu da gözler önüne seriyor. Devlet, tekçi, ırkçı, karşı devrimci yapısını fütürsuzca dışa vuruyor.

Kapitalist dünya düzeninin rahat bir nefes almak için ne yapacağını şaşırıldığı, her yerde yaşanan irili ufaklı yüzlerce hareketlenme ve değişimden şaşkına döndüğü, ekonomik, siyasi, askeri her türden krizle sarsıldığı bu yüzyılda devletlerin ve özel olarak Türkiye'nin her türden hukuki ve insani kuralı, kaideyi rafa kaldırıp canı ne isterse yapacağı bir sürecin içerisinde bulunuyoruz.

Sürekli uzatılarak artık olağan bir yönetme biçiminde dönüştürülen OHAL'in ve OHAL'e dayanılarak hayatın her alanına dair düzenlemeler içeren KHK'lerin varlığı Türkiye'nin durumunu açıklamaya yetiyor. Devlet, normal bir devletin üzerinde durmuyacağı "kış lastiği" uygulamasını dahi artık KHK'yle düzenliyor. Başka türlü işine gelmiyor ve de beceremiyor.

... 15 Temmuz'dan sonra tam 29 tane KHK çıkarılmış oldu. Birçoğu OHAL ile uzaktan yakından ilgisi bulunmayan bu KHK'lerle solcu, sosyalist, devrimci, yurtsever binlerce

kamu görevlisi görevlerinden ihraç edildi. Devrimci demokrat demekler ve gazeteler kapatıldı. Yapılan ihraç ve kapatmalara karşı başvurulacak yargısal yolların da önu kesildi.

Tüm bu yapıların iç savaş içerisindeki devletin, "düşmanını" alt etme ve iç savaştan zaferle çıkma, kendisini yeniden üretme ve tahkim etme çabası olduğu biliniyordu. Fakat bunlar yetmedi. 24.12.2017 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan 696 sayılı KHK'yle devlet, açıkça iç savaşta olduğunu ve iç savaş hukukunun geçerli olduğunu ilan etti.

Uzunca bir süredir konuşulan ve her fırsatta gündeme getirilen tutuklu ve hükümlülere tek tip kıyafet uygulaması, 696 sayılı KHK ile zorunlu hale getirildi.

Anılan KHK'nin 103. Maddesi Terörle Mücadele Kanunu kapsamına giren suçlar nedeniyle tutuklu veya hükümlü bulunanların, duruşmalarına sevk nedeniyle cezaevi dışına çıkışları sırasında tek tip kıyafet giymelerini öngörüyor. İnfaz kanununa eklenen bir fıkrayla da tek tip kıyafet giymeyi reddeden tutuklu ve hükümlülerin disiplin cezasına çarptırılacağı belirtiliyor.

12 Eylül 1980 askeri faşist darbe sonrasında da dayatılan tek tip işkencesi ile birlikte devrimci, yurtsever tutsaklara saldıran devlet (bu saldırıya karşı birçok hapisanede ölüm oruçları başlamış ve 12 tutsak ölümsüzleşmişti), biz kez daha bu yolu denemek üzere kolları sıvamış oldu.

Yeniden denenin bu yol ile devlet, bir kez daha hapisanelere saldıracağını, tutsakları hedef alacağını, yeni ölümlere ve katliamlara hazırlandığını ilan etmiştir.

Devletin bu süreçte atmakta olduğu adımlardan, iç savaşta olduğunu en açık eden de yine 696 sayılı KHK oldu. Bu KHK'nin 121/2. Maddesi ile resmi bir sıfat taşıyıp taşımadıklarına veya resmi bir görevi yerine getirip getirmediklarına bakılmaksızın 15 Temmuz darbe girişimi ve terör eylemleri ile bunların devamı niteliğindeki eylemlerin bastırılması kapsamında hareket eden kişilerin hukuki, idari, mali ve cezai sorumlulukları ortadan kaldırıldı.

Aslında çok daha önce getirilen bir düzenleme ile 15 Temmuz'da "darbenin" bastırılması için görev alan kamu görevlilerinin, kolluğun vs.nin sorumluluğu kaldırılmıştı. Fakat 696 sayılı KHK ile birlikte, siviller de bu kapsama

alınmış oldular. Ve ayrıca bu değişiklikle sadece 15 Temmuzda görev alanların değil, bunların devamı niteliğindeki eylemlerin bastırılması kapsamında hareket eden kişilerin de her türden sorumlulukları kaldırılmış oldu.

Bu düzenleme ile her şeyden önce paramilitar grupların, sivil faşistlerin, envayî çeşit çetenin arkası hukuki koruma ile sağlama alınmış ve bunlar tarafından işlenecek suçların (cinayet, katliam vs.) önu açılmıştır.

Bir tweetin dahi terörle ilişkilendirildiği ve yüzlerce insanın bu sebeple soruşturma ve kovuşturmayla uğratıldığı bu ülkede, paramilitar grupların, sivil faşistlerin, çetelerin "teröre karşı" diyerek yapacağı her türden saldırı artık meşru hale getirilmiştir.

Son dönemin "gözdesi" silahlı Halk Özel Harekâtı ve benzeri faşist demek ve oluşumların devrimcileri, demokratları, sosyalistleri ve yurtseverleri hedef alacak, katledecek saldırıların önü açılmış ve bu oluşumlar açıkça teşvik edilmişlerdir.

AKP'nin devletin içinde bulunduğu iç savaşta kendisine yakın kitleleri savaşa ikna ve motive etmek, onları cesaretlendirmek arzusu ile yapmış olduğu bu düzenlemeler, taşıdığı ciddi risklerle birlikte kendi acziyetini de ortaya koyuyor.

Bu da gösteriyor ki,köklü bir değişim çok yakın.

Devrimci Hukukçular

öncüsü, bu zorlu mücadelede her zaman güneşli havalarda yürüneyebileceğini bilmenin kararlılığı ve öngörüsüyle bu sorunları aşıyor.

Sadece bizlerin çabaları değil, faşizmin saldırıları sonucu da, koşulların kendisi sınıf savaşımını giderek keskinleştirdi... Soru da cevap da net. Ya işçi sınıfı içerisindeki Kürtlerin, Alevilerin, devrimcilerin, KHK ile mağdur edilen emekçilerin, tutsakların yanında ya da silahlı çetelerin, faşizmin tüm dinci gerici örgütlenmelerin, kafa kesen avamlarının, dokuz yaşında kızla evlenilir diyen sapıkların tarafındasın.

Dikkatli oku bu soruyu, zira senin de bir üyesi olduğun işçi sınıfı mücadelesiyle tutsak düşer ya da ölümsüzleşirsen "terörist", bizi sömüren kan emiciler için ölürsen "şehit" olacaksın sömürenlerin gözünde...

Bu gazeteyi okuyorsan zaten tarafını seçmişsin... Peki çevrendekileri de değiştirip dönüştürmeye, gazetemi okutmaya, bizim saflarımıza gelmelerine ne kadar uğraşıyorsun sevgili okur.

Biz hazırlasak da, hazır olmasak da faşizm bizi yok etmek için an kolluyor. Korkusu devasa. Sen aynı zamanda bir işçisin ya da işçi çocuğu bir öğrenci, Alevisin örneğin ya da Kürt ve yahut ezilenin yanında olmuş bir Türk. Baban ne kadar maas alıyor ya annen. Otobüs mü kullanıyorsun yoksa Ferrarilerin mi var?

Biz bu sınıfın içerisindeyiz dostum. İçerisinde... Tam göbeğimde. Ne üstünde, ona akıl veren, ne de onun dışında... Sınıfımız için kendimiz için, o 3 yaşındaki bebeğin cebinde saklayıp getirdiği çiçek gibi umudumuzun diri tutup kararlı adım atalım. "Devrim için ne yapıyorum"u sormaktan vazgeçmeyeelim, her gün sormalıyız. "Şunu yapıyorum" dediğinde, tekrar sor, "peki benim gücüm, sınırlarım bu kadar mı?..."

**İstanbul'dan
Bir Mücadele Birliği Okuru**

PESPAYELİK

ALİ VAROL GÜNAL

Uzun yıllar devam eden iç savaş, TC devletin kimyasını bozmuş durumda. Her yanından tel tel dökülen faşist devlet aygıtı ve onun dinci-faşist hükümeti, bugüne kadar hiç görülmemiş bir pespayelik sergiliyor. Aklımıza gelebilecek her konuda gösterdikleri tutum, onların bu yönünü açığa vuruyor.

Hatırlanacaktır 2016 yılında Karaman'da Ensar Vakfı'na bağlı evlerde 45 çocuğa tecavüz edildiği gerçeği ortaya çıkınca, dönemin aileden sorumlu bakanı, suçüstü yakalanmanın paniği ile "bir kereden bir şey olmaz" diyerek işin içinden sıyrılmaya çalışmıştı. Ancak, daha sonra ortaya çıkmıştı ki, bu ne Karamanla sınırlıdır, ne de "bir defaya mahsus" bir şeydir. Yine Adana'nın Pozantı ilçesi Çocuk Cezaevi'nde tutuklu bulunan Kürt çocuklarına tecavüz edildiği 2012 yılında ortaya çıkmıştı. Daha sonra bu olayın Pozantı Cezaevi ile sınırlı olmadığı Adana Kürkçüleri F Tipi'nde de benzer uygulamaların olduğu basına yansımıştı.

Bunlar elbette buzdağının görünen yüzüydü; kimbilir daha nerede nasıl pespayelikler yaşıyordu ve kamuoyundan gizleniyordu. Anlaşılan o ki, bu siyasi iktidar, Osmanlı dönemindeki cetlerden, bu tür va'kaları hasır altı etme konusunda epeyce bir feyiz almıştı. En son İstanbul Küçükçekmece'de Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde beş ayda 115 kız çocuğunun, ki bunların arasında 9 yaşında çocuklar da var, hamile olduğunun saptanması ile ortaya çıkan skandal, bir gerçeği herkesin yüzüne bir tokat gibi çarptı: Sistem çürüyor, siyasi iktidar bir katalizör rolü oynuyor ve sistem kendisiyle birlikte insanları da çürütüyordu.

Siyasi iktidar, toplumdaki tepki alan olayların üzerine örtebilmek için yasalar çıkarmaya çalıştı; bu kez daha büyük yetkilerle karışlaştı. En son Diyanet İşleri Başkanlığı'na nikah yetkisini vermek suretiyle başka bir pespayeliğe imza attı. Bunun yansımalarının neler olacağını önümüzdeki süreçlerde yaşayarak göreceğiz. Siyasi iktidarın sözcülerinin suratlarına bakmak bile bu pespayelikleri görmek için yeterli.

Pespaye olan sadece siyasi iktidar mı? Elbette hayır! CHP genel başkanı Kılıçdaroğlu'nun Meclis'in önünde "Geçenimiyorum" diyerek kendini yakan, 5 yıldır işsiz, Sıtkı Aydoğmuş'a "niye kendini Meclis'in önünde yakıyorsun, git Saray'ın önünde yak" diye akıl vermesi bir başka pespayelik örneğidir. İktidar ve "majestelerinin muhalefeti"nin birbirlerini suçlarken kullandıkları dile bakmak bile, pespayeliğin düzeyini görmek için yeterli. Bugün söylediklerini bir sonraki gün yalanlarlarken gösterdikleri basiret, pespayeliğin tavan yaptığına işaret...

Politika, evet burjuva politikası bile, hiçbir dönem bu kadar ayağa düşmemiştir. Ancak Çarlık Rusyası'nın Rasputin dönemiyle kıyaslanabilecek olan bu iktidar dönemi, çürümüştüğü ve yozlaşmanın had safhaya çıktığı bir dönem olmuştur. Bundan sonrası daha beter olacağına dair emareler ise fazlasıyla belirmiş durumdadır. Dinci-faşistler, uzun süre elde edemedikleri "iktidarın nimetleri"ni bir anda ellerinin içinde bulmanın aceleciliği ile deyim yerindeyse "dibini sıyrılmaya" çalışmakta, her yere tam bir gözü dönmüşlikle saldırmakta ve kendi keselerini doldurmaya bakmaktadır. Çıkarılan Kanun Hükümünde Kararnameler ile bu "Rabbena hep bana" tutumu sürdürülmekte, bir çıkar ve suç örgütü olan siyasi iktidar, devrimin elinden kurtarılmaya çalışılmaktadır.

Hemen yanı başında, İran'da gelişen olayları gören siyasi iktidar, aynı şeylerin kendi başına geleceğini kaygıyla öngörmekte, bunu engellemeye çalışıyor. Bu işi gerektiren bir dış savaşla engellenmesi beklenmektedir. Bugün siyasi iktidar, tıpkı İran'daki gibi ancak baskı ve zor ile ayakta durmaktadır. Yükselttiği korku duvarları yıkıldığı zaman, nasıl bir devrim anaforunun içinde kalacağını en iyi o biliyor. İran için yapılan şu değerlendirmenin Türkiye için de geçerli olduğunu öngörmek zor olmasa gerek: "Korku, ayaklanmayı önleyen bir engel değildir; çünkü halkın ızdırplarının derinliği ve genişliği çok büyük hale gelmiştir"...

Her geçen gün cari açığın daha da büyüdüğü, enflasyonun çift haneli rakamlara ulaştığı, aynı şekilde işsizliğin günden güne arttığı bir ortamda, "her şeye kadar başkan"ın faizlerin düşürülmesi için Merkez Bankası'na yaptırdığı çağrılara karşılık, Merkez Bankası'nın sanki bu uyarılara hiç tmadan faizleri düşürmeden bırakması, sermayesini dışarıya kaçırana bir gün önce efelenen "reis" in bir gün sonra bu açıklamalarından dolayı piyasalar tetepetaklak olunca söylediklerini yalayıp yutması da göstermektedir ki, işler hiç de dinci-faşizmin istediği gibi gitmemektedir. "Halkın ızdırpları" ise artık katlanılamaz boyutlara ulaşmıştır. Körfez ülkelerinden akan sıcak paranın da kesilmesiyle birlikte dinci-faşizm, bir müddet sonra masaları ödeyemez duruma düşerse şaşmamak gerekiyor. Bugünlerde yükseltlenen "ümmetin birliği" sloganının arkasında yatan gerçeklik budur.

Bir tek görüntü, siyasi iktidarın içinde bulunduğu pespaye durumu göstermeye yetiyor aslında. Lenf kanserine yakalanan Dilek Özçelik adındaki bir genç kadın eski bakanlardan Erdoğan Albayrak'ın korumalarını aşarak bakana ulaşılıyor ve ondan ihtiyaç duyduğu ilaçları yurtdışından getirebilmesi için yardım talebinde bulunuyor. Bakan ne yapıyor dersiniz, önce kaçıp uzaklaşmaya çalışıyor, bakıyor kameralar kendisini çekiyor, kadının avucuna bir miktar para sıkıştırarak "cömertliğini" sergiliyor; "düşürme sakın" diyerek nasihatle bulunuyor. Korumalarına dönerek, "dikkat edin düşürmesin" diyerek tembilde bulunuyor ve gidiyor. Kadın ise, parayı götürüp geri veriyor ve "ben dilenci değilim" diyor; "insanlık konusunda bir kez daha hayal kırıklığına uğradım".... "siz hiç çaresiz kalmamışsınız" .. Tabii bakan bunları duymazlıktan geliyor ve uzaklaşıyor... Bu kadın, bu olaydan bir müddet sonra ölüyor ve devlet yetkilileri, gelen eleştiriler karşısında "zaten kansermiş" açıklaması yapıyorlar.

İşte pespayelik budur ve her olayda siyasi iktidarın temsilcilerinin paçasından akmaktadır. Bu aynı zamanda onlar için çöküşün de ne kadar yakında olduğunu gösteriyor. Her olayda kendini ele veren bu pespayeliği, siyasi iktidar ile birlikte tarihin çöplüğüne atmak tüm devrimcilerin ve komünistlerin boynunun borcudur.

Bir Bebeğin Ve Bir Çiçeğin Direnciyle

Merhaba Mücadele Birliği okurları, zindanda bir devrimcinin görüşçüsü olmak ne demektir bilir misiniz?

Yoldaşlığın derinliğini hissedersiniz... Cezaevine her gittiğinizde kafanızda başka sorular ve çözüme ilişkin düşüncelerle dönersiniz.

Yine bir açık görüşe yetişme telaşında hapisanenin aramalarından geçmiş, henüz yoldaşlarımızı göreceğimiz alana vardamadan uzun bir koridorda beklerken, tutsak yakınlarına bakıyorum. Kadınlar bir köşede, diğer tutsakların yakınları kadınlarla, erkekler de aynı şekilde başka tutsak yakınlarından erkeklerle. Kadınların yanlarına yöneliyorum. Bir ana, başka bir tutsak annesine çocuğunun durumunu soruyordu. "Kaç yaşında", "kaç sene kalacak içeride." Bahsettiği yavru ceylan henüz 18 yaşında, 28 sene cezaevinde kalacaktır. İki ana da yavru ceylanlarına bunları reva görnelere beddualar edip susuyor sohbet kapanıyordu...

Eski yazı işleri müdürümüz Sami Tunca'nın yirmili yaşlarında aldığı 50 küsur sene cezaya karşı mahkeme salonunda söylediği sözler aklıma geliyor... Kendisine elli sene verdiklerinde hakime dönerek, "senin devletin beni elli sene cezaevinde tutacak kadar ayakta kalamayacak" dediğini anlatıyorum... Bir anda gözlerinde başka bir ruh hali beliyor... Bir annin öfkesi... "Evet öyle" diye onaylıyor beni... "Yıkılır gider bunlar, giderken her şeyi birlikte götürmek için yapıyorlar".

Sohbet yeniden alevleniyor. "Görüşlerde ne diyor çocuklarımız, tek tipe karşı konuşuyor musunuz" diyorum. "Asla giymeyeceğim. Selahattin başkan gibi kefen giymeyi seçeriz, yine giymeyiz" diyorlar dedi.

"Biz de tutsak yakınları, yoldaşları olarak dışarıda, okulda, evde, komşuda bu konuyu konuşmuyoruz. Bunları yazan gazeteler cezalar alıyor, kapatılıyor; biz dilden dile konuşalım, kulağımıza kapamayız" diyorum. İletişime geçmek ve dışarıda tutsaklarla ilgili eylemlerde buluşma sözleri veriyoruz birbirimize.

19 Aralık'ı hatırlıyorum. O zamanlarda üç beş günde yapmaya çalıştıkları boyun eğdirmeyi, şimdi senelere yayarak yapmaya çalıştıklarını, bunu durduraacak olanın ise dışarıda biz devrimcilerin, yurtseverlerin, tutsak yakınlarının topluma bu durumu anlatıp, güçlerimizi birleştirip eylemler yapmamız olduğu üzerine konuşuyoruz. Konuşmanın çoğunda annelerden duyuyorum bu sözcükleri. Yaşamların insanları nasıl değiştirdiğini dönüştürdüğünü düşünüyorum. Bir çocuk bebek mi desem, belki de 3-4 yaşlarında bir kız çocuğu... Saçlarının arasında bir çiçek saklamış tutsak dayısına vermek istemiş, bir şekilde o koridora kadar getirebilmiş. Çiçeğini eline alıyor, zafer kazanmışçasına "dayıma vereceğim" nidalarıyla. Sonra gardiyanlar beliriveriyor uzaktan. Yüzü buruşuyor bebeğin... Çiçeğini hemen cebine saklıyor. Daha önceki görüşlerden birinde elinden almişler çiçeğini, annesinin kucağında uyuyana kadar ağlamış. Bu sefer kararlı, ne olursa olsun dayısına götürecek çiçeğini. Gardiyan gidince yine ufacık elleriyle çıkartıyor çiçeğini. Ne çiçeği olduğunu anlamak zor, kırılmış ve bazı yapıkları eksilmiş, ama savaştan zaferle ayrılarak. Düşman hatlarında umut yağmurunu estirecek özgürlük savaşçılarına... Kim bilir dayısına ne hayaller kurducak, kırlarda gezdirecek, belki bir yâri vardır onu hatırlatacak,

ama en çok da o küçük cesur çocuğun tüm zorluklara karşı yarın yamalak yürüyüşü, masum bakışları ile cebinden çıkartıp ona verdiği ani hatırlatacak. Belki bir fotoğraf çekirmişlerdir içerde. Çiçek, bebek ve devrimci dayı... Çiçek belki bir aylık, çocuk 3 yaşında, dayı 18... Beraber büyüyecekleri bir yaşamın en güzel rengini donuk bir resim sayfasında sarmalayacaklar.

Ve her birimiz ziyarete geldikimiz tutsakların isminin okunduğu tarafa yönelip ayrılıyor, küçük bir el sallayarak birbirimize. Cezaevinde büyüyen çocuklara ve çocukluklara...

Kısacık geçen görüşlerin ardından, çıkışta tekrar buluşuyoruz. "Tek tipi konuştuk 'Asla giymeyeceğim' diyorlar. 'Çok çetin gelecek bakalım' diyorlar. Bir tutsak ablası gözleri dolu dolu: "gurur duyuyorum onunla" diyor... Bu kadar yalın yaşıyor her şey ve kafamızda başka sorularla düşüyoruz yolları...

Yoldaşlarımız her gün saat 12.00'de kapı dövme eylemleri yaptıklarını ve asla tek tip elbise giymeyeceklerini sloganlarıyla ilan ettiklerini söylüyor.

Faşizm biz işçi sınıfını içeride ve dışarıda ayırtmama, mücadelelerimizi birbirinden koparmaya çalıştığı, azgınca saldırılar, kendi isteminden de bağımsız, yoksul emekçi kitleleri birleştiriyor. Mücadele birliğini örne kararlılığı taşıyabilecek şekilde acı deneyimler sunarak, her gün devrime öznelere kendi çabalarından daha büyük bir hızla, devrimci durumun devrim durumuna gelmesinde katkı sunuyorlar.

Tekelik kapitalizmin tek adamı "acımayın acınacak hale dönüşsünüz" diyor, silahlandırdığı eğitim kamplarında. İşçi sınıfı ve onun

Suriye'de son ana kadar bürokratik yolları kullanmak isteyen hükümet, KHK'yla Esad'ı devlet başkanlığından ihraç edip yerine kayyum atmayı planlıyor... Zaytung

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesinde çalışırken KHK ile işten çıkarılan Ali Vuran, geçimini sağlamak için aldığı beş ineğe de tedbir konulunca, tamamen işsiz kaldı. Zaytung değildir

CEPHE GERİSİNDEKİ İŞÇİLERİN KAHRAMANLIĞI: KOMÜNİST CUMARTESİLER

Burjuvaziyi yenmek, sosyalizmi kurmak ve güçlendirmek için proletaryanın iki temel görevi vardır: Birincisi, sermayeye karşı devrimci savaşının sürekli kahramanlığı ile emekçileri, işçileri, sömürülenleri ardından sürüklemek, burjuvazinin direnişini bütünüyle bastırmak için bu yığıcı harekete geçirmek, yığıcı yönetmek ve örgütlemek; ikincisi ise, yeni iktisadi kuruluş, emek üretkenliğinin artması için işçilerle, emekçilerle, sömürülen yığınlarla yeni bir emek örgütlenmesinin oluşturulmasıdır. Emek üretkenliğinin artması için işçilerle, emekçilerle, sömürülen yığınlarla yeni bir emek örgütlenmesinin oluşturulması ilk görevden daha güç görünmüyor. Ama aynı zamanda temel görevdir de. Lenin bu görevin en temel görev olması ise şöyle açıklıyor "Çünkü burjuvaziyi yenmek için en derin güç kaynağı ve bu zaferin sağlıklı ve bozulmazlığının tek güvencesi son çözümlemede daha üstün bir yeni toplumsal üretim tarzından, kapitalist ve küçük burjuva üretimin yerine büyük sosyalist üretimi geçirmekten başka bir şey olamıyor."

Komünist Cumartesiler cephe gerisindeki işçilerin inisiyatifleri ile kurdukları kendi örgütleridir. İşçilerin öz girişkenliği ile örgütlenen çalışma başlangıçta çok önemli bir yere sahiptir. Çünkü gevşekliğe karşı, küçük burjuva bencilliğine karşı, kapitalizmin işçiye ve köylüye miras bıraktığı alışkanlıklara karşı bir zafer oluşturuyor.

Komünist Cumartesilerin büyük bir tarihsel önem taşımasının nedeni işçilerin emek üretken-

liğini arttırırken 6 saatlik kol emeği sağlamaya özenle çalışmasıdır. İşçilerdeki özveriye, inisiyatife baktığımız zaman temel amaç devrimin kazanımları uğruna canla başla sosyalist ekonomi için çalışmadır. İşçiler bu çalışmayı tamamen gönüllü bir şekilde gerçekleştiriyordu. Sosyalizm toplumu öyle bir değiştirip dönüştürüyor ki, partizan işçiler bile Komünist Cumartesilere katılmak istediklerini belirtiyorlar. Kapitalist sistemde ise işçilerin, emekçilerin geçinemediği, işsizliğin, açlığın, sefaletin, ekonomik krizin olduğu bir toplumda işçiler, emeklerini çalanlara karşı "Komünist Cumartesi"

örgütlenmesi gibi bir çalışma yapmaz. Yoğun çalışma ve sömürü koşullarından ötürü işçiler patronlarına düşman durumdadır ve işçiler birbirlerine yabancılaştığı için kolektifizm bilinci ve komünal yaşam alışkanlıkları taşımazlar. İşçiler, emekçiler çalışıyor; ama bütün zenginliğin sahibi kapitalistler oluyor. İşçiler bir durumdan memnun olmadığı için bu sistem için bir dakika bile fazla çalışmak istemez.

Sosyalizmin güçlendirilmesi için işçiler ise yeni bir çalışma disipliniyle, özveriyle, yeni yaşam koşullarını yaratmaya yönelik büyük bir girişkenlikle çalışıyorlar. Çünkü artık iktidar işçi

sınıfındadır. Üretkenlik son tahlilde yeni toplumsal düzenin zaferi için çok önemli bir noktada bulunuyor. Sosyalizm kapitalizmden yeni, çok daha yüksek bir üretkenlik sağlayacağı için kapitalizm kesin olarak yenilebilir. Sosyalist disiplin, yeni toplumsal disiplin ancak işçilerin bu denli özveri ve büyük bir girişkenlikle çalışması sonucunda zaferini sağlamaştıracağı ve işçilerin "Komünist Cumartesileri" kendi öz girişkenliği ile yaratması komünizm adına yenilmez bir güç kazanacaktır.

İstanbul'dan Bir DÖB'lü Öğrenci

Kürt Halkı Kazanacak Devrim Kazanacak

Dinci-faşist iktidar, Rojava Devrimi'ni kanla boğmak için Rojava'nın batıdaki kantonu Afrin'e yönelik uçaklarla, tanklarla, dinci-faşist ÖSO çeteleriyle kolkola bir işgale girişti.

Kürt halkının, işçi sınıfının, emekçilerin, gençlerin düşmanı olan dinci-faşizm içinde yasaklamalar, tutuklamalar, baskılar ile susturmadığı devrimi bir dış savaş, dizginsiz saldırganlık ile ezmeye çalışıyor.

Başından beri Rojava Devrimi'nin düşmanı olan ve bölge halklarına yönelik bir saldırganlık içindeki dinci-faşist iktidar, güya İŞİD'e karşı savaşmış demagojisi ile bölgede her zaman kışkırtıcı rol üstlenmiştir. Lojistik, askeri, teknik yani her anlamda desteklediği dinci-faşist çeteler yenilmeye başladıktan sonra iyice köşeye sıkışan iktidar, şimdi, halklara daha fazla acı, gözyaşı, yoksulluk getirecek bir dış savaşın baş aktörü olmuş durumda.

İçerde ilerici, demokrat, devrimci olan tüm güçlere karşı OHAL, KHK'lar ile saldırı açan iktidar, sadece 'Bu Suça Ortak Olmayacağız' bildirisine imza attığı için binlerce akademisyeni işten attı, üniversiteleri kışlalara çevirdi, akademiye ayaklar altına aldı. Şimdi de bu saldırı ve işgal ile şovenist, milliyetçi bir iklim yaratılarak işgal bir oldu bittiye getirilmek, gerçeklerin üstü örtülme isteniyor. Dinci-gericilikle toplumu dizayn etmeye çalışan iktidar, Suriye savaşında uzun zamandan beridir çetecilerin tarafında olması yetmezmiş gibi Afrin'e uçaklarla saldırıyor, bombalıyor, çocuk, genç, yaşlı

demedden katliam yapıyor.

İşte tüm bu saldırı dalgasının ortasında, gençlik olarak işgale sessiz kalmak, bu suça ortak olmaktır, insanlığın bir kez daha katledilmesine göz yummaktır. Gençlik olarak bu barbar saldırılara karşı Kürt halkıyla, Kürt gençliğiyle üniversitelerde, liselerde, sokaklarda bu işgale karşı ses çıkarmak, harekete geçmek bir görevdir.

Kendilerini katliam yaparak, yakıp, yıkarak güçlü göstermeye çalışanlar bir kez daha düşünsün. Çünkü bu kan denizinin içinden kızıl bir güneş işçilerin, gençlerin elleriyle doğacak.

Gün yiğit Kürt halkı ile bulunduğumuz her alanda, militan, gözüpek bir mücadeleyi örme zamanı. Şimdi Denizlerin çüreti ile halkların mücadele birliğini sokakta oluşturma, enternasyonalizmi kuşanma zamanı.

**AFRİN HALKI YALNIZ DEĞİLDİR!
KÜRT HALKI KATLEDİLİRKEN,
SEN ÖZGÜR OLAMAZSIN!
GENÇLİK SOKAĞA,
DEVİRİMİ BÜYÜTMENE!**

Bitmeyen İş Görüşmeleri

Merhaba, ben Türkiye'deki milyonlarca işsizden biriyim. Okuldan yeni mezun olup, bir akrabanın yanında çalışmaya başladım; sonra görevimi başarıyla tamamladığımı düşündüm ve tek başıma finans sektörüne girmeye karar verdim.

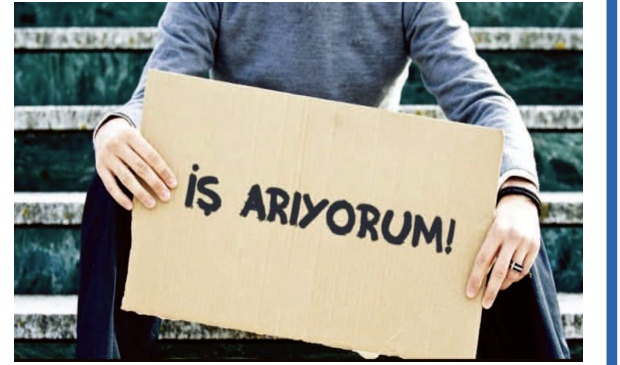
Gel zaman git zaman birçok iyi kurumda tecrübe kazandım, sonunda yine işsizlik sürecine girdim. 6 aylık işsizlik sonunda canıma tak etmiş vaziyete geldim. Büyük kurumlardan bir türlü haber gelmez oldu. Uzun bir süreçten geçerek geliyorsunuz o tür yerlere de.

Aile baskısı da bir yandan... Çevrenin de dalga geçmesi söz konusu olunca, ilk gördüğüm bir restoranın kapısından girdim içeri. Karşıma kapitalist sistemin kölelerinden biri çıktı; "iş görüşmesi" tanımını dahi bilmeyen bir kadınla karşı karşıya kaldım. İşin komik yanı "niçin gelmişsiniz" diye sormasıydı. Velhasıl başladım kim olduğumdan, nerelerde çalıştığımıdan bahsetmeye.

Dinleyen patron "Sizin cv'niz çok güzel, iş tecrübeleriniz oldukça başarılı, beyaz yakaya yönelmenizde fayda var" demez mi? "Olabilir, belki burada da kendimi geliştirebilirim" dememe kalmadı, "Size uygun bir pozisyon bulabilirsiniz; başarılar dilerim" dedi, bana da yol gördü.

Sonuç yine işsizim... gizli işsizlerden biriyim...

Mücadele Birliği Okuru Bir Genç

Biliyoruz bugün karne günü. Ve biler sürekli değişen eğitim sistemine ayak uydurabilmek için yoğun bir çalışma ve stres altındayız. Bu sistem, okuldan kurulu sınırdan hayattaki biz gençleri dört duvar arasında kaptırıyor; süpürçelimi, hayallerimizi hapsetiyor. Fakat hayat, okul, sınav ve dershaneden ibaret değil!

-Ülkemizde geçim sıkıntısından kaynaklı bir işçi meclisinin önünde kendini yakıyor.

-İzmir 'ŞKUR'un önünde soyunan işçi "Açım ben, aç bir işçi" diye haykırırsa,

-Üniversiteyi bitirmesine rağmen atanamayan ve intihar eden binlerce insan varsa,

Her gün şiddete, tacize, tecavüze uğrayan birçok kadın varsa,

Tüm bu sıkıntılar seni de ilgilendiriyor **İŞÇİ GENÇLİK ÖĞRENCİLERİ** olarak işçilerle, kadınlarla, emekçilerle birlikte geleceğimizi, kurtuluşumuzu kendi elimize almak zorundayız. İşçilerimiz olarak hem biterken yaşadığımız sıkıntıları hem de ülkemizde yaşanan sıkıntıları konuşmak ve çözüm yolları yaratmak için bir araya gelmeli ve işçi komitelerini kurmalıyız.

Çünkü ancak diğer emekçilerle birlikte hareket edersek bu sistemin çarklarını durdurabiliriz. Gelin hep birlikte Deniz Gezmiş ve arkadaşlarımızın kurduğu **DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ'NİN** işçi komitelerinde örgütlenelim. Herkesin yapabileceği bir şeyler var. Geri ayaklanmasında, Berkın Elvan eylemlerinde olduğu gibi gücümüzün farkında olalım. Ve harekete geçip zincirlemizi kıralım!!

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ-DÖB

19 Ocak 2018 tarihinde Adana Dr.M. Feyyaz Etiz Anadolu Lisesi'nde karne günü Devrimci Öğrenci Birliği bildiri çalışması yaptı. Gençlik Gelecek Gelecek Sosyalizm

DÖB/ADANA

Sırtını Yerli ve Milli Değerlere Yaslama Kararı Alan Boğaziçi Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'ni Nargile Cafe'ye Çeviriyor. Zaytung

AFRİN VE MÜCADELE BİRLİĞİ ÜZERİNE

UMUT GÜNEŞ

TC'nin Afrin'e yönelik işgal tehditleri, sınıra askeri yığmak yapması, dinci-faşist çetecilerin tekrardan silahlandırılıp sınıra sevk edilmesi bir süredir gündemdedi. İçerde oluşan dağınıklık, güvensizliği, belirsizliği giderebilmek ve siyasal olarak güçlü görünebilmek için dinci-faşist iktidar bu sefer de savaş yolunu seçti. Fakat bu sefer içindeki devrimci, ilerici güçlere karşı değil, dışardaki özgürlük için mücadele eden güçlere karşı...Böylece, uzun süredir daha dolaylı yollardan taraf olduğu Suriye savaşını başka bir boyuta taşıdı. Daha önceden Rojava topraklarına yönelik top atışları ile yetinen, dinci-faşist tosuncukları eğitip, donatıp Suriye topraklarına sokan iktidar, hem Kürt halkının özgürlüğünün düşmanı olduğu, hem de şovenist bir histeri ile faşist, milliyetçi bir iklim oluşturmaya çalıştığı için savaşın aktif örgütleyeni, planlayanı, gerçekleştireni konumuna geldi.

Afrin, İdlip ve Halep'e komşu olması itibarıyla Suriye savaşında önemli bir yer tutuyor. İdlip'te dinci-faşistlerin Rusya destekli Suriye ordusu tarafından süpürülmesi dinci-faşist iktidarın etkilerini tutuşturdu. Suriye'nin geleceği hakkında söz sahibi olabilmek ve Rojava Devrimi'nin önünü alabilmek için geçtiğimiz yıl İŞİD'le mücadele adı altında TSK, ÖSO'cu çeteler ile birlikte Cerablus-Azez hattına girerek Rojava kantonları arasına girdi ve bölgede kendini kalıcı bir varlık olarak ilan etti. Daha sonrasında ise Astana görüşmelerinde garantör ülke olarak ortaya çıkan TC, İdlip'e girme fırsatını yakaladı. Fakat dinci-faşist tosuncukların İdlip'ten de süpürülmeye başlaması ile Afrin'e yönelik işgale hız vermeye başladı.

Bu birkaç gündür gerçekleşen hava saldırıları ve sızma girişimlerine karşı Kürt güçleri kendini savunuyor, karşılık veriyor. Bunu gören sermayenin diğer kesimleri dinci-faşist iktidarın kazanacağından emin olabilmek için "hava desteği ve Rusya'nın izni varsa sizi destekleriz" şeklinde açıklamalarda bulundu. Diğer faşist partiler ise işgalin arkasında hemen hizalandı. Fakat bilcümle bütün karşı-devrim güçleri, zaferden emin olmasa da bunun bir varlık yokluk savaşı olduğunu bildiği için tek çare olarak dinci-faşizmle kenetlenme ve sonuna kadar savaşmayı hedefliyor. T.C uçaklarının Afrin üzerinde uçuş yapabilmesi ancak Rusların izniyle gerçekleştirildi ve bu izin verildi. Bu iznin verilmesi, Kürt halkına yönelik saldırıların önünün asla kapitalist devletler veya emperyalistler tarafından alınmayacağını da açık kanıttır.

Bu saldırının Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimine de birçok yansıması olacaktır. T.C sermayesi ve devleti ayakta kalabilmek, tutunabilmek için bir adım bile geri adım atmamaya çalışıyor, içinde güçlü görünebilmenin bir aracı olarak şoven ve milliyetçi dalgayı kullanmaya çalışıyor, çalışacak. Tarihte bunun sayısız örneği vardır, Alman, İtalyan faşizmi halklar arasında kin ve nefret duygularını eklemeyi, kendilerine toplumun en gerici, en lümpen kesimlerinden bir kitle toplamayı başarabilmiş ve bu kitleyi her zaman aktif olarak savaşın ön cephesine sürmekten çekinmemiştir.

Şimdi dinci-faşist iktidarı buna benzer bir politika güttüğünden kimsenin kuşkusuz olmasın. Ayrıca dinci-faşizm SADAT, HÖH gibi paramiliter unsurları destekleyip, önlere açarak son çarpışmaya hazırlanıyor. Fakat siyasal olarak yönetememe krizinin bu kadar büyüdüğü ve ekonomik bakımdan da krizin derinleştiği bugünlerde, analistler bile T.C ekonomisinin bu kadar kapsamlı ve uzun süreli bir dış savaşı kaldıramayacağını ortaya koyuyor. Savaşın en büyük yıkımı elbette emekçilere, işçilere, yoksullara olacak. Fakat halklar artık katlanılmaz hale gelen bu hayat koşullarına, bu baskı dalgasına karşı harekete geçmenin yollarını arıyorlar. Karşı-devrim cephesi ise, sokağa çıkabileceklere karşı tehditleri savurmayı ihmal etmiyor.

Peki bu saldırı dalgasının tam da ortasında gençlik içinde nasıl bir kampanya yürüteceğiz? Sadece 'Savaşa Hayır, Barış Hemen Şimdi' gibi pasifist söylemlerle mi yetineceğiz? Yoksa Kürt halkı ile gerçek bir dayanışma örneği gösterebilmek için gençlik olarak üniversite, lise, sokaklarda militan bir mücadele mi örgütleyeceğiz? Daha önce yazılarımızda birçok defa belirtmiştik, devrimimizin birleşik karakterli oluşu, ezen ulusun özgürleşmesinin ancak ezilen ulus ile birlikte bir mücadele sergilemesiyle, yani bu somutta Türkiye halklarının, işçi sınıfının Kürt halkının talepleri ve özgürlüğü için mücadele etmesiyle sağlanabilir. Şovenizm, milliyetçilik gibi zehirlerin etkisi altında olan ezen ulus işçi ve emekçilerinin, gençliğinin bu zehirden kurtarılması ve gerçeklerin önündeki sis perdesinin aralanması gerekiyor.

Yoksul Kürt halkının haklı mücadelesini savunmak, şovenist histeriye karşı enternasyonalizmi her yere taşımak biz devrimci gençliğe düşüyor. Yani biz Denizler gibi militan bir mücadeleden yanayız. Birleşik mücadele taktiklerinin, pratiklerinin tartışıldığı bu günlerde devrimci gençlik örgütleri olarak ilk somut görevimiz ilerici gençlik kesimlerini bu işgale karşı harekete geçirmek olmalıdır. Yakın zamanda okulların ikinci dönemi açıldığında bu ağız salyalı faşistleri okullarda barındırmamak, devrimci bir rüzgarın esmesini sağlamak, bizlerin cüretkar pratikleriyle olacaktır. Nesnel durum bizlere istediğimiz koşulları sunuyor. Harekete geçmek için beklemenin anlamı yok. Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltme zamanı! Zafer saati yakındır!

19.Dünya Öğrenci ve Gençlik Festivali Üzerine

Bundan tam 100 sene önce 7 Kasım 1917'de Rusya'da; hayatlarımızı, emeğimizi, kanımızı emen kapitalist sistem yıkıldı ve işçilerin, emekçilerin yaşam biçimlerini, ekonomik koşullarını, hayata bakış açılarını değiştiren yeni bir sistem için yola çıktı.

Sosyalist sistem, bizleri ezen sınıflar için tehdittir. Çünkü sosyalizm insanların emeğinin karşılığını alabildiği, ezen ezilenin olmadığı, ihtiyaçlarımıza cevap verebilen, kültürel gelişimimizi sağlayabildiğimiz bir sistemdir. Ve emperyalistler emeğin iktidarına karşı savaş başlatmıştır. Bu savaş hem pratik hem de psikolojik savaştır. Dünyadaki emekçilere sosyalizm yanlış aktarılmaya çalışılmış ve kötülemek için ellerinden geleni yapmışlardır. Fakat buna cevabı dünya genelinde ayaklanan ve birçok ülkede devrim girişiminde bulunan emekçilerin, işçilerin gür sesi vermiştir: SOSYALİZM KAZANCAK!

Büyük Ekim Devriminin coşkusu ve yankısı dünya genelinde hala hissediliyor. Bu yıl da dünyadaki birçok genci bu coşkuyla buluşturan bu festival bunun göstergesidir. Bizler biliyoruz ki dünya genelinde emperyalist-kapitalist sistem, insanlığın, insanlık için yapılan gelişmelerin karşısındadır. Kapitalist sistemin yöntemleri ülkeler arasında farklılık gösterse de dünyada korkunç düzeyde sömürü, sefalet, açlık vardır. Bundan kaynaklı birçok ülkeden gelen katılımcılarla bunları konuşmak son derece önemlidir. Bizi sömürülenlerin en çok korktuğu şey de farklı ırk, dil, dine sahip gençliğin kuracağı enternasyonalist bağdır.

Büyük Ekim Devriminin 100.yılı coşkusıyla dünya genelinde yaşanan sıkıntıları konuşmak ve buna göre mücadele yöntemlerini belirlemek için birçok panel-konferans yapıldı. Dünyanın dört bir yanından sanat-kültür, bilim-teknik, çevre ve politika üzerine aktarımlarda bulunmak için panelistler geldi. Paneller Rusça, İngilizce, İspanyolca çeviri ile yapıldı. Bizler de katılabildiğimiz güncel konuların tartışıldığı panelleri sizlerle paylaşacağız.

Festivalin 3.gününde "Faşizmin Yükselmesinde Emperyalizmin Rolü", "Komünist Partilerin Yasaklanması ve Anti-komünist Propaganda", "Che ve Küba Devrimi" adlı panellere katıldık.

"Faşizmin Yükselmesinde Emperyalizmin Rolü" konulu panelde Hindistan ve Yunanistan'dan katılan panelistler kendi ülkelerinde, dünya genelinde kapitalizmin bunahına girdiği dönemlerde gerici bir yönetim biçimi olan faşizme başvurulduğuna dikkat çekti. Ayrıca Hindistan ve Yunanistan'da yükselen devrimci harekete karşı, karşı-devrimci faşist örgütlerin devlet eliyle örgütlediği ve ezilen ulusal toplulukların, mültecilerin üzerine salındığı gerçeğine değinildi. Faşizme karşı dünya genelinde birleşik bir mücadele hattının nasıl kurulacağı üzerine tartışıldı.

"Komünist Partilerin Yasaklanması ve Anti-Komünist Propaganda" oturumunda, Rusya'nın SSCB tarihini ve komünist kültürü yok etmek için edebiyat, sinema, kültür-sanat, tarih alanlarında yürüttüğü anti-komünist çalışmalar ve faaliyetlere dikkat çekildi.

Festivalin 4.gününde "Filistin'le Da-

yanışma Forumu", "Suriye Savaşı", "Öğrenci hareketinin nitelikli eğitim ve özgürlük mücadelesi", "Gençliğin sağlık, eğitim ve kültür alanındaki evrensel mücadelesi" oturumlarına katıldık.

Filistin Dayanışma Forumunda Nakba'dan (Filistinliler açısından felaket olarak görülen İsrail devletinin bağımsızlık ilanı ve ardından gelişen olayları nitelemek için kullanılır) bu yana Filistinlilerin yaşadığı zorluklar ve bu zorluklara karşı mücadelelerine değinildi. İşgal bölgesinden gelen Filistinli konuşmacıların pasaportlarının İsrail pasaportu olması, katılımcı kartlarında da İsrail bayrağının olmasına neden olmuştu. Oturumda bu durum protesto edildi ve Filistinlilerin kartlarında İsrail bayrağını kapattıklarını fark ettik.

"Suriye Savaşı" adlı oturumda savaşın yıkımlarını anlatan çarpıcı slayt gösterimi oldu. Panelistlerden birinin Vatan Partili faşist olması ve konuşmaların genelinde Beşar Esad propagandası yapılması sebebiyle salondan ayrıldık.

"Öğrenci hareketinin nitelikli eğitim, özgürlük mücadelesi ve gençliğin sağlık, eğitim, kültür alanındaki evrensel mücadelesi" başlıklı oturumda Venezuela, Vietnamlı, Kolombiyalı gibi ülkelerden panelistler katıldı. Venezuela'dan gelen panelist Hugo Chavez'in görevini devraldıklarını ve yüksek eğitimin şu anda iyi durumda olduğunu, Kübalı yoldaşlarla dayanışma içinde olduklarını, Küba'daki tecrübelerin onlar için çok aydınlatıcı olduğunu, devrimci düşünceleri eğitime aydınlatmak istediklerini söyledi. Kolombiya'dan gelen panelist ülkelerindeki tekelleşmeden kaynaklı eğitime para ödemek zorunda olduklarını ve bunun sonucunda muhteşem öğrenci hareketliliği olduğunu vurguladı.2007'de bazı haklar verilse de özelleştirmelerin hala devam ettiğini ve gençliğin bu konuda savaşması gerektiğini söyledi. Biz devrimci öğrenciler de soru-cevap kısmında DÖB adına İngilizce bir konuşma yaptık ve öğrenci hareketine bakış açımızı anlattık. Deniz Gezmiş'ten bu yana mücadelenin nasıl geliştiğini, öğrenci hareketinin okul sıralarıyla sınırlı kalmaması, işçi sınıfı hareketiyle buluşması gerekliliği üzerine durduk. Ülkemizdeki OHAL koşullarından, eğitimin gerileştirilmesinden, akademisyenlerin ihraç edilmesinden bahsettik; konuşmamızı Nuriye ve Semih'i selamlayarak sonlandırdık.

Festivalin 5. ve 6. gününde "AB'nin emperyalist saldırganlığı, doğası ve askeri görünümü", "Kadınların mücadelesi", "İşsizlik, düşük maaş, yoksulluk, kapitalist krizler altında genç işçilerin durumu ve mücadeleleri" adlı oturumlara katıldık.

"İşsizlik, düşük maaş, kapitalist krizler altında genç işçilerin durumu ve mücadelesi" adlı oturumda dünya genelinde sendikal hareketlerin durumu ve bazı ülkelerdeki sendikal mücadeledeki deneyimler aktarıldı. Konuşmacılar şu anki nesnel koşullarda sendikal mücadelenin yeterli olmadığını, ekonomik mücadeleye önem verirken, bunun politik ve ideolojik yönünün de örülmesi gerektiğini ortaya koydular. Bu oturumda güvencesiz ve esnek çalışmanın dünya genelinde

kapitalizmin bir ilkesi, bir sömürü biçimi olduğu ortaya koyuldu.

"Kadınların mücadelesi" adlı oturumda Venezuela, Küba, Meksika, Almanya gibi ülkelerden konuşmacılar vardı. Meksika'dan gelen konuşmacı ülkelerinde kadın cinayeti ve şiddetinin çok yaşandığını, şiddetin çok normalleştiğini söyledi. Uyuşturucu kullanımının çok arttığını belirterek; gençliğin kadın-erkek eşitliği konusunda bilinçlendirilmesi gerektiğini söyledi. Almanya'dan gelen katılımcı kadın sorununun sınıf sorunundan ayrı tutulmaması gerektiğini vurguladı. Soru-cevap kısmında Almanya'dan gelen katılımcıya "ülkenizde kadın başbakanın olması kadınların durumunu nasıl etkiliyor" şeklinde bir soru soruldu. Konuşmacı Merkel'in burjuva sınıfını temsil eden bir kadın olduğunu, bundan kaynaklı kadınların durumuna dair bir ilerlemenin söz konusu olmadığını söyledi. Aslında bu cevap Türkiye ve Kürdistan topraklarında kadın sorununa bakış açımızı belirleyen bir noktadadır.

Festivalin son gününde WFYD(Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu) toplantısı, farklı ülkelerden yüzlerce delegenin toplanmasıyla gerçekleşti. Toplantının ana gündem maddesi, festivaldeki tartışmalar sonucu ortaya çıkan öneriler, gündem maddelerini de içeren sonuç bildirgesinin okunmasıydı. Okunan sonuç bildirgesinde, gelecek festivallere daha fazla anti-emperyalist devrimci gençlik örgütünün katılması konusunda hemfikir olduğu belirtildi. Daha güçlü bir mücadele hattının kurulabilmesi, festival geleneğinin ve politik yönünün güçlendirilmesi konusunda belirlemelerde bulunuldu. Festivalin geçmiştin bugüne Sovyetler Birliği'nin emeği ve desteği ile bugünlere geldiğini ve bu geleneğin ne olursa olsun korunması gerektiği üzerine duruldu. Dünya halklarına karşı emperyalist güçlerin artan saldırılarına karşı, gençliğin bir arada güçlü bir karşı koyuş göstermesi, Venezuela, Suriye, Kuzey Kore halklarıyla dayanışma içinde bulunulması gerektiği belirtildi.

Gördüğümüz gibi sadece bizim ülkemizde sıkıntılar yaşanmıyor. OHAL koşulları, gözaltılar, kadınlara taciz ve tecavüz, işsizlik, ekonomik krizler dünya genelinde yaşanan sıkıntılardır. Çünkü emperyalist-kapitalist sistem ayakta kalabilmek için bunlara başvuruyor. Aynı zamanda tüm bu sıkıntılara rağmen mücadele yöntemleri de gelişiyor. Hindistan'da binlerce işçinin yaptığı grevler, Fransa'da gerçekleşen çatışmalar, Arjantin'de kayıp için yapılan eylemsellikler ve son olarak İran'ın birçok bölgesinde var olan isyanlar vb, tüm bu olaylar dünya genelinde emekçilerin kapitalist sistemin baskılarına tahammül etmediklerini ve sosyalist sistem için girişimlerin nüvelerini görebiliyoruz.

Şimdi binlerce komünist gencin sarsılmaz devrim inancı ve gücüyle kendi ülkemizdeki sorunları çözme zamanı!

Bir sonraki festivalde Türkiye ve Kürdistan'daki devrim sürecini anlatan panelistler olmamız dileğiyle...

Devrimci Öğrenci Birliği / DÖB

AYAKLANMA RÜZGARİ İRAN VE ROJHİLAT'TA

ARGEŞ SORAN

Leninist Parti, 90'larla başlayan süreci, "Ayaklanmalar Yüzyılı" olarak tanımlamıştı. Çok geçmedi, yüzyılın daha başında bu öngörü yaşamda karşılık bulmaya başladı.

Seattle'dan başlayarak, yaklaşık 20 yıldır dünyanın bir çok yerinde, halk isyanları, ayaklanmalar, devrimler yaşandı. Görünen o ki, kapitalizm tüm dikişlerinden, ard arda/ardışık olarak sökülmeye devam edecek.

Arap Devrimleri, Avrupa ve Amerika kıtalarındaki kitlesel başkaldırıları ve isyanlar, Türkiye ve Kürdistan (her dört parçada) serhıldan ve ayaklanmaları; dünya devrimci proletaryasının bu çeşitli ülke ve ulus müfrezeleri, devrimci dönüşümün bu güçlü rüzgarını her yere taşıyorlar.

Başur'daki devrimci ayaklanma halen gündemimizdeyken, dünya proletarya ve emekçiler ordusunun İran ve Rojhilate Kürdistan müfrezesi ses veriyor. Devrim ve ayaklanmanın şiddetli rüzgarı burada esiyor.

Her şeyden önce vurgulamak gerekir ki, bu ayaklanma, İran ve Rojhilat proletaryası ve emekçilerine dayanıyor. Ayaklanmanın öne çıkan sloganları ve yoğunlaştığı bölgeler bunu çok net gösteriyor.

İran, onlarca farklı ulus ve ulusal topluluktan oluşuyor. Kürtler, Belluciler, Lorlar, Lekler, Afganlar, Azeriler... ülkeleri İran devleti tarafından ilhak edilmiş ya da ulusal baskı altına alınmış uluslardır. Ayaklanma, bu ulus ve ulusal toplulukların hepsinde karşılık buluyor. İran'ın bütün bölgelerinde isyancılar, büyük bir uyum yakalıyor. Proleter sınıf zemininden yoksun bir ayaklanma, ulusal çelişkilerin bunca keskin olduğu İran'da, bu kadar farklı ulusu, farklılıklarıyla beraber harekete getirebilir miydi? Ayaklanmada öne çıkan, belirleyici karakter; proleter sınıf karakteridir, hareket bu zemin üzerinde yükseliyor.

Ayaklanma, İran işçi sınıfının en yoğun olduğu bölgelerde, Esfahan, Tahran ve Meşhed'de baş gösterdi. Bu bölgeler, (özellikle Esfahan) İran fabrikalarının, dolayısıyla emekçilerin yoğunlaştığı bölgelerdir. Ayaklanma, buralardan diğer eyaletlere, bölgelere yayılıyor.

Bu ayaklanmayı, İran'da daha önceki başkaldırlardan ayıran başlıca özellik, ilk olarak bu bölgelerden başlayıp, yayılmasıdır. Daha önceki başkaldırıları, genellikle, ulusal-sınıfsal çelişkinin oldukça keskin olduğu Rojhilate Kürdistan'da başlayıp diğer bölgelere (özellikle Rojhilat-İran sınıf kentlerine yayılırdı.

Rojhilat'ta farklı olan durum ise, daha önceki ayaklanmalarda, görece daha geri duran Rojhilat proletaryası ve yoksullarının yoğunlaştığı en büyük kent olan Kirmanşan ve çevresinin öne çıkmasıdır, bu yeni bir durumdur.

Kapitalizmin dünya ölçeğindeki ekonomik kriziyle atbaşı, İran'daki kriz de derinleşti. İşçi sınıfı ve emekçiler, çok yoğun emek sömürüsü, açlık ve yoksullukla karşı karşıya kaldı. Temel yaşam ürünlerine getirilen fahiş zamlar, artan vergi yükleri, işsizlik toplumun yaşam koşullarını dayanılmaz hale getirdi. Bu kriz, elbette, İran emekçileriyle burjuvazi arasındaki sınıf savaşını daha da derinleştirdi. Bugün, bu keskin çelişkiler, büyük bir gürültüyle patlıyor, ayaklanmaya dönüşüyor.

Ayaklanma, ekonomik temelde de olsa, anında politik bir nitelik kazanıyor, politik bir hareket olarak gelişiyor, temel hedef olarak gerici burjuva molla iktidarı, burjuva egemenlik öne geliyor.

İran'da burjuvazinin siyasi erki, baştan ayağa gerici, baskıcı bir erkirtir. Gerici rejim, tüm araçlarla toplum üzerinde baskı ve terör uyguluyor. 1979'da emekçilerin devrimci ayaklanmasının gerici mollalardan gaspından bugüne, orada burjuva iktidar, bir katliam ve terör iktidarıdır. Başından beri bu burjuva rejim, İran ve Rojhilat topraklarında farklı uluslardan ilericileri, devrimcileri, komünistleri katlediyor. (1988 yılında sadece 3 ay içinde, çoğu komünist, 30 bin insan idam edildi!)

Burjuvazinin gerici çeteleri; Pastaran (muhafızlar), Besic (paramiliter çeteler), İntizam (iç güvenlik), İtaat (istihbarat) ve gerici sivil milisler, toplumda burjuva terörün en kanlısını estiriyorlar. Gerici rejimin en koyu baskısı, kadınlar üzerindedir. Kadınlar, yaşamın her alanında, gericilerin baskısı ve sömürüsüyle karşı karşıyalar.

Ayaklanmanın en keskin sloganları, işte burjuvazinin bu terör ve katliam düzenine yöneliyor: "Molla Rejimine Son, Kahrolsun İslam Cumhuriyeti, İslam Cumhuriyeti İstemiyoruz!"...

İran Devrimci hareketinin her zaman ön cepesinde yer alan kadınlar, bu ayaklanmada da öncü güç olarak rol oynuyorlar. Kadınlar, İran'da sonucu belirleyecek en canlı, en cesur, en mücadeleci kesimdir. İran'da ayaklanma bu nedenle, bir "kadın isyanı" şeklinde gelişiyor.

Tüm bunlara rağmen, ayaklanmanın emperyalizmle, İran gericiliğinin değişik kanatlarıyla ilişkilendirilip küçümsenmesi-kötülenmesi, ayakları havada değerlendirmelerdir. Bu bakış açısı, iki şeyi birbirine karıştırıyor: Bir toplumsal ayaklanmanın emperyalizmin "icadı(???)" olması ile emperyalizmin toplumsal ayaklanmanın sonuçlarından kendi çıkarlarına faydalanma isteği / çabası iki ayrı şeydir. İran'da olan durum; proletarya ve emekçilerin, ekonomik ve politik koşullarla koşullu başkaldırısıdır, emperyalizmin çıkarları gereği, politik çevirme operasyonu, diğer açıklama ve çabaları apayrı bir konudur. Aksi türüsü, toplumsal olaylara şaşkınlıktır, İran'daki gerici rejimin, sınıf savaşının, kapitalizm, kapitalizmin ekonomik ve politik krizinin yarattığı devrimci koşulları göz ardı etmek, yok saymak olur, ki bu, Marksistlerin bakış açısı olamaz. İran'daki ayaklanma, devrimci nitelik taşıyor.

Ayaklanmanın niteliği betimlenirken, bu topraklardaki, devrimci ve komünist kitle hareketinin yeni değil, eski ve çok köklü olduğu vurgulanmalıdır. Burada oldukça şiddetli ve uzun yıllara yayılan devrimci kavga verilmiştir. İran'da ve Rojhilat Kürdistan'da devrimci mücadele her zaman etkin olmuştur.

Tudeh (Kitleler Partisi) ile başlayan, daha sonra bu parti içinden çıkan Fedaiyan (Halkın Fedailer - Samet Behrengi bu hareketin liderlerindendir) örgütüne devam eden devrimci ve komünist hareket, zorlu koşullara rağmen çok büyük mücadeleler vermiştir. Şu anda da devrimci ve komünist mücadele, tüm baskıya rağmen, çeşitli örgüt ve partilerle devam ediyor.

Rojhilate Kürdistan ulusal-sınıfsal özgürlük mücadelesinde, kitleler üzerinde komünist ve devrimci hareketin çok güçlü etkisi vardır. Komaley J.K. (Komaley Jiyanevey Kürdistan)'nın temelini attığı ulusal-sınıfsal kurtuluş mücadelesi daha sonra PDK-İ (Barzanilerin PDK'si ile bağlı yoktur) ve daha önemlisi, komünist parti Hizbi Komünistê İran (Halkın deyimiyle "Komela") - Bu partinin önderlerinden Dr.Fuad Mustafa Sultanî devrimci kavga da savaşarak ölümsüzleşti) ile devam etti. Halen Rojhilat'ta, komünist hareketin güçlü etkisi vardır. Komela örgütlü mücadele vermektedir. Mahabat'tan bu yana, orada mücadelenin ana çizgisi Sosyalizm etkisinde gelişmiştir.

İran ve Rojhilat'ta köklü, birikimli ve devrimci bir devrimci hareket geleceği var. Şüphesiz bu oradaki toplumun devrimci dönüşümünde, ayaklanma ve isyanın yönü ve sonucunda temel belirleyici rollerden birini oynayacaktır.

Ayaklanma nihai zafere ulaşır ya da ulaşmaz, bunu bilemeyiz. Ama bildiğimiz ve toplumsal gelişimin bize gösterdiği şey, ayaklanma ve isyanların kesintisiz olarak devam edeceğidir.

İran'da, Türkiye ve Kürdistan'da veya dünya devriminin diğer cephelelerinde kaybeden burjuvazi ve kapitalizm, kazanan devrim ve devrimci kitleler olacaktır.

Veryüzünün Lanetlileri Ayağa!

11 Ocak günü akşam saatlerinde bir işçi daha kendini yaktı.

"Daha" diyoruz, çünkü neredeyse kanıksanacak deredede yaygınlaştı bu "intihar" şekli. Tırnak içinde "intihar" diyoruz, biliyoruz ki kendini yakmak hayatına son vermenin en acılı biçimi olduğu kadar en umutsuz ve en isyankar biçimi... Kendini yakmak, bu yaşamın acımasızlıklarına ve eşitsizliğe karşı son bir isyan, bir başkaldırı...

Bu umutsuzluk değil mi Arap Baharı'nı ve isyan ateşinin fitilini tutuşturan... borçları gırtlığa dayanmış babaların, şidete daha fazla katlanamayan kadınların yaşama umutsuz isyanları...

Dün akşam saatlerinde Meclis'in Dikmen Kapısı'na yakın bir noktada bir inşaat işçisi kendini ateşe verdi...

15 yıllık kalıpcı ustası idi Sıtkı Aydoğmuş... İşsizlikten, borçlarından, çok çalışıp ücretini tam alamamaktan, taşeron olarak çalışmaktan şikayetçi milyonlardan birisi...

TBMM önüne sadece sesini duyurmak için giden, bir milletvekili ile konuşup derdini anlatmak isteyen bir işçi... Hastaneye kaldırıldı Sıtkı Aydoğmuş... "Giderken kendimi yakmak gibi bir niyetim yoktu" diyor. "İstiyordum ki sadece bir milletvekili gelsin, inşaat işçisinin sorununu dinlesin, yaşadıklarımızı bir bilsin" diyor. "Bir milletvekili gelseydi hiç bir şey olmayacaktı. Sırtımı duvara dayadım, elimde benzin bidonuyla bekledim. Ben bir milletvekilini beklerken, apar topar polisler üzerime geldiler. Hiçbir şey yapmayacaktım aslında. Polisleri öyle görünce, ben de dayanamadım. Üzerime benzini döküp çakmağı çaktım, kendimi ateşe verdim. Sadece bir milletvekili ile görüşmek için illa ölmek mi gerekiyor?"... diye isyanını dile getiriyor hastanede...

Bu haberin ardından 12 saat geçmiyor ki, başka bir haber düşüyor gündeme... İstanbul Beylikdüzü'nde konteynerlarda kalan 3 atık kağıt işçisinin yanarak can verdiğini duyuyoruz.

Pakistanlı ve Afganistanlı göçmen işçiler... Lanetlilerin lanetlileri... ekmeke parası kazanabilmek, ailelerine bakabilmek için sokaklarda atık kağıtlar toplayan, ancak konteynerlarda barınabilen göçmen işçilerin kaderi de yanarak ölmek oldu...

Yaşamı elleriyle var eden, ama bu yaşamda yer bulamayan yeryüzü lanetlileri... Kurtuluşun tek yolu, insanca yaşayabilmenin, insan kalabilmenin tek yolu, kanlarımız üzerinde yükselen bu sistemi yok etmekten geçiyor.

Maaş Alamayan İşçiler Vincin Üzerinde

Ankara'da Etlik Entegre Sağlık Kampüsü inşaatında, Türkerler Holding'e bağlı taşeron firmadan maaş alamadıklarını söyleyen taşeron 3 inşaat işçisi, vinç üzerine çıkarak eylem başlattı.

11 Ocak sabahı 08.00'da mesai ile birlikte kule vincinin tepesine çıkarak, maaşları hesaplarına yatıncaya kadar aşağıya inmeyeceklerini duyuran 3 işçi, "Her ay maaşlarımızın yatması için işverene yalvarır duruma geldik, borçlarımızı ödeyemez duruma geldik. Artık canımıza tak etti" diyerek çıktıkları kule vincin tepesinde beklemeye başladılar.

Kasım ayında maaşlarını alamadıkları için ana işveren olan Astaldi Türkerler firmasının önünde eylem yapan ve maaşlarının düzenli yatacağı sözü alan işçiler, verilen söze rağmen Kasım ve Aralık aylarında maaşlarının ödenmediğini söylediler.

Polis ise işçilerin çıktığı vincin etrafını boşaltarak diğer işçilerin vince yaklaşmasını engelledi. Diğer işçiler de maaşlarının uzun zamandır düzensiz yattığını, taşeron işverenin iş bitiminde maaşları ödemediğini korkusu yaşadıklarını, ancak içeride biriken maaşlarını almak için de çalışmaya devam ettiklerini söylediler.

"Malzeme Değil İşçiyiz"

DİSK'e bağlı Devrimci Turizm İşçileri Sendikası (Dev Turizm- İş) üyesi taşeron işçiler, 11 Ocak günü Ankara Numune Hastanesi önünde basın açıklaması düzenledi. "Taşeron İşçilerine Ayırsız Kadro İstiyoruz" pankartı açan işçiler, sık sık "Malzeme Değil İşçiyiz", "Taşeron Çalışma Yasaklansın" sloganı attı.

Hastanenin yemekhanesinde taşeron olarak çalışan Nusret Aldan, KHK ile getirilen taşeron düzenlenmesinin çözüm ol-

madığını belirterek, bu düzenlemenin eşitsizlik, adaletsizlik ve haksızlık gibi yeni sorunlar yaratacağını söyledi.

"İşçiyim Ben Aç İşçi"

İşsizlik ülkenin en büyük ve canalıcı sorunlarından biri. "Bir işe girdim" diye sevinmek, sıkıntılarını aşabileceğini düşünmek de neredeyse hayalperestlik... Hiçbir güvencesi olmadan çalışan milyonlarca işçinin yaşamı patronların ve elbet devletin iki dudağı arasında...

16 Ocak günü İzmir'de "İşçiyim ben, aç işçi!" diye haykıran bir işçinin isyanına tanık olduk... Battal Sağır, İzmir'de İŞKUR İl Müdürlüğü önüne gitti ve soyundu, "Açım" diye haykırdı...

Çalıştığı işyerinde aylardır maaşını alamıyordu, 3 ay önce İŞKUR'a şikayet dilekçesi vermişti ama ne hikmetse bugün dilekçenin "kaybolduğu" söylenmişti.

"İşçinin hakkını savunmayanlar, çıkın dışarı görün işçinin halini. İşçiyim ben, aç işçi. Benim hakkımı savunmuyorlar, patronum avukatlığını yapıyorlar" diyerek bina önünde soyunarak kıyafetlerini kurum önüne fırlatan Battal Sağır, oturmaya başladı.

İŞKUR önüne gelen polis müdahale etmek isteyince işçinin cevabı: "Ben bu devleti protesto ediyorum. İstiyorsanız zor kullanın, benim kimseye zararım yok. Hakkımı bu şekilde arıyorum" oldu.

"Aydoğmuş Milyonlarca İşçinin Çılgıdır"

Devrimci Yapı, İnşaat ve Yol İşçileri Sendikası (Dev Yapı-İş) ve İnşaat İşçileri Sendikası (İnşaat-İş), geçim sıkıntısı nedeniyle sesini duyurmak için 12 Ocak günü Meclis önünde bedenini ateşe veren işçi Sıtkı Aydoğmuş'la dayanışmak için toplandı.

Kadıköy'de Khalkedon Meydanı'nda, "Kalıpcı ustası Sıtkı Aydoğmuş milyonlarca inşaat işçisinin feryadıdır. Bize dayatılan cehennem koşullarının sonucudur. Unutmamız, bu ateş sizi de yakar" yazılı pankartın açıldığı eyleme, DİSK'e bağlı Limiter-İş Genel Başkanı Kanber Saygılı, Devrimci Parti Genel Başkanı Musa Piroğlu, Aka-Der, HDP, ESP, Alinteri, HDK üyeleri katıldı.

Eyleme katılanlar inşaat işçileri başlarına işçilerin kullandığı barretlerden taktı. Halka yönelik yapılan konuşmalarda iş cinayetlerine yaşamını yitirenlerin isimleri hatırlatıldı.

"Bu öyle bir yaşam koşulu ki açlığa ölüme mahkumsunuz" denildi.

"İşçiye Canına Kıyacak Kadar Kötü Bir Yaşam Dayatılıyor" başlığıyla hazırlanan basın açıklamasını okuyan Dev Yapı-İş Genel Başkanı Özgür Karabulut, Numune Hastanesi'nde tedavi gören Sıtkı Aydoğmuş ile dayanışma içinde olacağını belirtti. Aydoğmuş'un bu topraklarda milyonlarca inşaat işçisinin durumunu anlatan bir feryat olduğunu söyleyen Karabulut, "Sıtkı Aydoğmuş'un yaşadıkları ve amacı hepimizin ortak dertidir. Bugün bir işçiye canından vazgeçirtecek kadar kötü bir yaşam dayatılıyor. Bizler, bize dayatılan bu cehennemden ancak ve ancak bir arada hareket edebilmekle kurtulabiliriz. Öyle ki, bu ülkenin en büyük muhalefet partisinin genel başkanı çıkıp 'Beleştepe'de kendini yaksaymış' diyerek acılı bir işçiye akıl verecek kadar, bize yabancıdır" dedi.

Sıtkı Aydoğmuş'un haberini aldıktan sonra Beylikdüzü'nde atık kağıt toplama işçilerinin gerçekleşen yangında hayatını kaybettiği haberiyle uyandıklarını söyleyen Karabulut, "Bizler bizi yakıp yok eden bu ateşi, zalimlerin üzerine hep birlikte sıçratmadıkça, bu koşullara mahkum olacağız. Bir arada hareket ederek, örgütülüğümüzden aldığımız güçle bu düzeni altüst etmeliyiz" diyerek, tüm işçi sınıfını Sıtkı'yı unutmamaya çağırdı.

Kanber Saygılı da Sıtkı Aydoğmuş'un "Çocuklarım aç, çaresizim" diyerek kendisini ateşe verdiğini hatırlattı "Bu çığlık sadece ve sadece Sıtkı arkadaşımızın çığlığı değil, sadece ve sadece çocuklarının çığlığı değil; milyonlarca işçinin, emekçinin ezilenin çığlığı, bu çığlığı bizler duymak zorundayız" dedi.

Yetkililerin yaptığı "ekonomi büyüdü" açıklamasına tepki gösteren Saygılı, "Peki emekçilere, işçilere, bizlere ne düşüyor? İşsizlik, taşeronluk, iş cinayeti, meslek hastalığı... bize bunlar düşüyor" dedi, "Çılgınlığımızı isyana çevirelim" diye ekledi.

İnşaat işçilerinin barretlerini yere vurarak iş cinayetleri ve sömürüyü protesto ettiği açıklama, "İnşaat İşçisi Köle Değildir", "Zafer Diğrenen Emekçinin Olacak", "Sıtkı'nın Ateşi Sizi de Yakacak", "İnşaat İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla sona erdi.

Düzenlemeyle birlikte bazı taşeron işçilerin kadroya alındığını bazılarının ise alınmadığını aktaran Aldan, "Aynı işi farklı hastanelerde yapan taşeron işçilerin yapılan ihalelerin şartnamelerine bağlı olarak bir kısmının kadroya geçmesi ve bir kısmının kadrodan faydalanamaması hem Anayasa'ya hem de eşitlik ilkesine aykırıdır. Bu eşitsizliğin biran evvel giderilmesini talep ediyoruz" dedi.

Aldan, kadroya alınacak işçilere sürgün dayatmasının önünü açacak düzenlemelerden vazgeçilmesi gerektiğini belirterek, "Hiçbir insan ihale ile çalıştırılmaz. İnsan emeğinin ihalesi olmaz. Taşeron işçilik köleliktir" dedi.

Yunanistan İşçi Hakları İçin Ayakta

Yunanistan'da 15 Ocak Pazartesi oylamaya sunulacak kanun tasarısına karşı sendikalar 12 Ocak Cuma günü Atina'da düzenledikleri protesto gösterileri sırasında Yunanistan Komünist Partisi(KKE) ile polis arasında çatışma çıktı.

Komünist Partisi'ne bağlı PAME protesto yü-

rüyüşünden sonra Syntagma Meydanı'nda toplandı. Kalabalık olan eylemcilerin arasından bir grup Parlamento Binasına girmeye çalışınca, polis göz yaşartıcı gaz ile saldırdı.

Çıkan çatışma sırasında çok sayıda komünist partili Polis tarafından darp edildi.

Eylemlere katılan Komünist Partisi lideri Dimitris Kutsumbas "Onları uyardık. Şimdiye kadar kazanılan işçi haklarını ayaklar altına alamayacaklar, grev hakkını iptal edemeyecekler, evlerin açık artırmaya çıkarılmasını beceremeyecekler. Halk, bunları hükümsüz kılmak için sonuna kadar mücadeleye edecek" dedi.

Sendikalar oylamaya sunulacak kanun tasarısını protesto etmek için 15 Ocak Pazartesi günü 24 saatlik grev ilan ettiler ve saat 18.00'de başlayacak oylama sırasında Parlamento Binası önünde protesto eylemi düzenlemeye karar verdiler.

Yunanistan'da Grev Hakkı İçin Grev

Yunanistan'da gündeme gelen genel greve ilişkin yasa tasarısı, 12 Ocak Cuma günü, Yunan işçi ve emekçileri tarafından protestolarla karşılanmıştır.

Bu yasa tasarısı, kriz nedeniyle maaşları eksik ödenen ve yasal haklarından mahrum bırakılan işçilerin, sürekli genel greve çıkmasını engelleyecek bir yasa tasarısı.

Yunanistanlı emekçiler bu tasarıyla protesto için Cuma günü Parlamento binasına yürüyüş gerçekleştirmiş ve kısa süreli polisle ar-

bede yaşanmıştı. 15 Ocak Pazartesi günü ise tüm sendikalar, komünist partisi ve anarşist gruplar, 24 saatlik genel grev yaparak Sintagma Meydanında toplanıp parlamento binasına yürüdüler.

Yaklaşık 4000 kişinin katıldığı eylemde eylemciler ile polis arasında yeniden çatışma yaşandı. Anarşist ve sosyalist partisi parlamento binasına girmeye çalıştı ve ardından polis gaz bombasıyla, coplarla saldırdı. Eylemciler de molotof ve havai fişeklerle karşılık verdiler, bu defa gözaltı ve yaralanan olmadı. Kısa bekleyişin ardından kitle eylemini bitirerek dağıldı.

Dağılıma esnasında anarşist gruplar yol güzergahında olan banka tabelalarını ve bankamatikleri kullanılamaz hale getirdiler.

Adularya İşçileri İş Bıraktı

Eskişehir Adularya Enerji Elektrik Madencilik A.Ş.'de 850 işçi 3,5 aylık maaşlarını alabilmek için 17 Ocak günü iş bıraktı.

Naksan Holding iştiraki iken FETÖ soruşturmaları kapsamında TMSF'ye (Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu) devredilen Adularya Enerji Elektrik Üretimi ve Madencilik A.Ş.'nin 850 işçisi, içerdeki 3,5 aylık maaşlarını alabilmek için iş durdurma eylemi yaptı.

16-17 Ocak günü 00.00-08.00 vardiyasında içeri girmeyen işçiler, gündüz vardiyasındaki işçilerle birlikte tertip alanında toplandı. İşçiler, ücretleri ödeninceye kadar fiili greve devam edeceklerini söyledi.

Eskişehir'in Mihalıççık ilçesinde bulunan işletmedeki yeraltında ve yerüstünde çalışan tüm işçiler eyleme katılıyor.

Avcılar'da Yine Eylem

Avcılar Belediyesi'nde çalışan taşeron işçiler, alamadıkları maaşları için yeniden eylemdeydi.

3 aydır alamadıkları maaşlarını isteyen işçiler, "Bıçak kemiğe dayandı" diyor. Avcılar Belediyesi'nde 16 Ocak günü basın açıklaması yapan işçiler, "İşveren sendikal tercihimize karşın irademe saygı duy" pankartı açarak, "Hak hukuk adalet", "İşimiz aşımız ya da başımız" ve "Direne direne kazanacağız" sloganları attılar.

Açıklamayı yapan Belediye İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Erol Özdemir, "Önce İnsan" sloganıyla yola çıkan Avcılar Belediyesi yönetiminin 3 aydır işçilerin maaşını vermediğini belirterek, "Avcılar Belediyesi yönetimi tam 3 aydır Belediye İş üyesi arkadaşlarımızın en temel görevi olan maaş öde-

mesini yerine getirmiyor. Kamuoyunun yakından bildiği hatta direniş azmi ile son dönemin en büyük işçi direnişlerinden olan Belediye İş Sendikası üyesi arkadaşlarımızın tek geçim kaynakları olan maaşları son 2 yıldır düzensiz olmak üzere, son 3 aydır ise hiç ödenmiyor. İşçi arkadaşlarımız evlerine ekmeğe götüremiyor, çocuklarına harçlık veremiyor, kira ödeyemiyor; bazen çocukları doysun diye aç yatıyor ve peki bunların sorumlusu olan belediye yönetimi ne yapıyor? Koskoca bir hiç" dedi.

Avcılar Belediye Başkanı Handan Toprak Benli ve yönetimine seslenen Özdemir, "Üyelerimizin birikmiş alacaklarının derhal ödenmesi, sendikal rekabet adı altında iyelerimize, işçilere baskı yapan yöneticilerini sahadan çekmesini, işçilerin özgür iradesiyle sendika seçme hakkına karşılanmasını beklediğimizi ifade etmek istiyoruz. Aksi halde yaşanacak olumsuzluklardan sorumlu olmayacağız" dedi.

Akzirve GYO ve İBB Önünde Protesto

İstanbul'da Zeytinburnu Nakliyeciler Sitesi, valilik ve belediyenin keyfi ve hukuksuz kararı ile çevik kuvvet, özel tim ve zabıta eşliğinde tamamen yıkılmıştı.

Yıkıma karşı ambarları terk etmeme eylemi yapan Nakliyat-İş Sendikası yöneticileri ve üyeleri, 8 Ocak günü Akzirve Gayrimenkul ile Büyükşehir Belediye binalarının önünde kitlesel basın açıklamaları yaparak yıkımı protesto etti. Nakliyat-İş Sendikası Genel Merkez binasının önünde toplanan sendika üyeleri buradan otobüslerle Akzirve Gayrimenkul'un Genel Merkez binasına gittiler.

Geniş güvenlik önlemleri alan polis, bölgeyi Tomalar ve çevik kuvvet polisleri ile çembere almıştı. Burada Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu basına açıklama yaptı, "Bugün burada ekmeğimizi, geleceğimizi, çocuğumuzun çocuğumuzun geleceğini, bir rant uğruna daha fazla kar, daha fazla rant uğruna kurban etmek isteyenlerin sorumlularına karşı isyanımızı, protestomuzu haykırmak için bulunuyoruz" dedi.

Konuşmasında rant uğruna bu yıkımı yapanlardan hesap sorulacağını ve bununla ilgili olarak gerekli suç duyurularının yapılacağını belirten Küçükosmanoğlu, birinci sorularının Akzirve olduğunu ve bu nedenle burada olduklarını söyledi; Akzirve'yi altına imza attığı sözleşmelere uymaya ve yeni bir yer yapılması için bir an önce harekete geçmeye çağırıldı. Kamuoyundan da Akzirve'nin projelerinden bir şey satın almamalarını ve bu zulme ortak olmamalarını istedi.

Buradaki basın açıklamasından sonra Genel Merkez binasına dönen işçiler, kortej oluşturarak Büyükşehir Belediye Binasına sloganlarla yürüdüler.

Saat 13.00'te belediye önünde bir açıklama yapan Ali Rıza Küçükosmanoğlu süreci anlatarak, bu işte Büyükşehir Belediyesi'nin de sorumluluğu olduğunu ve sorumluluğunu yerine getirmesi gerektiğini söyledi.

Ardından söz alan işçiler, yaşananları anlatarak en kısa sürede sorumluların cezalandırılmasını ve bu sorunun çözümü için yetkililerin harekete geçmesini istediler.

İlerleyen günlerde yine açıklama yapan Nakliyat İş Sendikası, Nakliyeciler Sitesi'nin Hadımköy Ömerli Köyü'nde eski bir fabrika arazisinde yapılacağını duyurdu.

Cerattepe'de Maden İşçileri İş Bıraktı

Cerattepe'de maden işçileri, 11 Ocak Perşembe günü eş zamanlı olarak saat 02.00'de iş bıraktı. Üretim tamamen durdu. İşletmede, aylıkların yükselmesi ve koşulların iyileştirilmesini talep eden işçiler, talepleri karşılanana kadar işe başlamayacaklarını söyledi.

İş bırakma eylemi ardından yetkililer, işçi temsilcilerini görüşmek için idari binaya çağırdı. İşçiler ise kesin bir sonuç almadan görüşmeyi kabul etmeyeceklerini söyledi. İşçiler, işletme yetkililerinin %20 oranında yapacağı zammı kabul etmeyerek, %25 zam ve 2 maaş ikramiye istediklerini söylüyor.

"Cerattepe'de Madencilik Faaliyetlerine Son Verilsin"

Artvin Cerattepe'de Cengiz Holding'in maden araması yapmasına karşı Artvin halkının mücadelesi sürüyor.

Maden araması yapılmasının durdurulmasının Yargıtay tarafından onanmasının ardından Artvin Çevre Platformları İstanbul, İzmir, Ankara, Bursa, Zonguldak, Kocaeli, Çanakkale, Antalya ve Sinop'ta onbinlerce imza toplandı. Toplanan imzalar 16 Ocak salı günü TBMM'ye teslim edilecek.

Ankara'ya gitmeden önce 13 Ocak günü buldukları kentlerde basın açıklaması yapan platform, İstanbul'da da Bakırköy Özgürlük Meydanı ve Kadıköy Kilise Meydanı'nda basın açıklaması yaptı.

Kadıköy'de Kilise Meydanı'nda toplanan Artvin Çevre Platformu bileşenleri "Artvin'de Maden İstemiyoruz" pankartı açarak Cerattepe'de maden aramasının bir an önce durdurulması çağrısını yaptı.

Cerattepe başta olmak üzere Artvin ve çevresinde son zamanlarda verilen yüzlerce yeni maden ruhsatının Artvin'i yaşanması mümkün olmayan bir kent haline getireceğinin ifade edildiği ortak açıklamalarda, "Maden işletmeleri, taş ocakları, HES'ler ve yeşil yol gibi doğayı tahrip eden çalışmalar Artvinlilerin sağlıklı bir çevrede yaşama hakkını tehdit etmektedir" denildi.

"Doğayı, endemik türler başta olmak üzere, bir bütün olarak tehdit eden, insanların kültürlerine ve yaşam alanlarına kast eden, ekolojik sistemde onarılmaz yaralar açması bilim insanlarımızın kanıtlanmış olan, ülkemiz ekonomisine getiri sağlamaktan çok, şirketlerin kar sağlama üzerine planlanmış çalışmalara karşı mücadeleye etmenin ülke ve çevre sevgisinin gereği olduğuna inanıyoruz" denilen açıklamada, Artvin'de OHAL kapsamındaki yasakların devam ettiğine dikkat çekildi.

Açıklamada son olarak, "Bizler ülkemizin değişik yerlerinde yaşayan Artvinliler ve çevre dostları olarak Artvin'de halkın ve tüm canlıların yaşam hakkını elinden almaya çalışan uygulamaların son bulmasını ve Cerattepe'deki madencilik faaliyetlerine derhal son verilmesini talep ediyoruz" denildi.

"Yasadışı Çalışmaya Son"

DİSK'e bağlı Limter-İş Sendikası, kayıt dışılığa karşı "Yasadışı İşçilere Son" sloganıyla başlattığı kampanya kapsamında tersane patronlarının örgütü Türkiye Gemi Sanayicileri Birliği (GİSBİR) önünde 11 Ocak günü basın açıklaması yaptı.

Tuzla'da GİSBİR önünde toplanan Limter İş Sendikası yönetici ve üyeleri "Yasa dışılığa son. Sigortamız aldığımız ücret üzerinden yatırılınsın! AGİ'lerimiz gasp edilmesin" pankartı açarak eylem yaptı.

"Sigorta Hakkımız Engellenmez" "AGİ Hakkımızdır Gasp Edilemez", "İşçiler Birleşin Sömürüye Son Verin", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atılan eylemde Limter İş Sendikası Genel Başkanı Kamber Saygılı "İşçiler için tam bir cehennem, taşeronlar ve tersane patronları için ise adeta cennet andıran kayıt dışılığın ve yasa dışılığın merkezi, neoliberal politikamızın ise laboratuvarı durumunda olan tersanelerde on binlerce taşeron işçisinin kaderi tersane patronlarının ve taşeronların iki dudağı arasında çıkan söze bağlı olmaya devam ediyor" diyerek kampanya ve basın açıklamasının nedenini belirtti.

"Yasadışı İşçilere Son" sloganıyla başlattıkları kampanyanın 71. gününde olduklarını ve her gün farklı bir işyeri önünde taleplerini dile getirdiklerini aktaran Saygılı, bir zamanlar seri işçi cinayetleriyle anılan tersanelerde, iş kazalarıyla ve meslek hastalıklarıyla koyun koyuna çalışan işçilerin aynı zamanda yasa dışı ve kayıt dışı çalıştırıldıklarına dikkat

çekti. Bu basın açıklamasını GİSBİR önünde yapma nedenlerini ise "GİSBİR yasadışı çalışılm ve kayıt dışılığın asıl sorumlusu olan tersane patronlarının çatı örgütüdür. GİSBİR önündeyiz; çünkü özellikle de tam yatarılmayan sigortalılarımızın ve ödenmeyen, açıkçası çalışan AGİ'lerimizin birinci derecede sorumlusu ve muhatapı GİSBİR'dir" diyerek açıkladı.

Tersanelerde çok açık şekilde devam etmekte olan kayıtdışı ve yasadışı ile ilgili hükümet yetkililerinin üç maymunu oynadıklarını ifade eden Saygılı, tersane patronları ve taşeron şirketlerin de hükümetin bu tutumdan güç alarak ve bunu fırsat bilerek tam gaz yollarına devam ettiklerini, işçilerin örgütsüzlüğünü ve işten atılma korkusunu fırsat bilen patronların giderek daha da pervasızlaştıklarını belirtti. İş kazalarının her geçen gün artış gösterdiğine işaret eden Saygılı, Gemak tersanesinde son bir hafta içerisinde iki kazada biri kadrolu, üç işçinin ağır bir şekilde yaralandığını anlattı.

Saygılı sözlerini "Taleplerimiz yasal haklarımız olmasına rağmen tersane patronları bu taleplerimizi ellerinin tersiyle itmeye, ali karan baş kesen olmaya devam ederlerse, ha keza yetkili kurumlar görevlerini yapmaz tersane patronlarına ve de taşeronlara destek atmaya devam ederlerse 2008 yılının 27-28 Şubat ve 16 Haziran grevlerimizi hatırlatarak, meşru direnme hakkımızı kullanacağımızdan kimsenin şüphesi olmasın isteriz" diyerek tamamladı.

BİLİNÇ NEDEN SADECE İNSANA ÖZGÜDÜR

İ.CEVAT ÇETİNER

Bilincin ortaya çıkması, insanımsıların milyonlarca yıl süren biyolojik evrimi, bu evrimin bir aşamasından sonra doğada bulunan nesnelere kullanımıyla daha sonra da alet yapımı ile birlikte sürmesi ve bu temel üzerinde gelişen toplumsal ilişkilerle olanaklı olmuştur. Açalım.

İnsanımışların evriminin ilk dönemi, salt biyolojik evrim sürecidir. Yani çevre koşullarına ayak uydurabilme çabasının, korunma ve beslenme içgüdü-sünün ürünü olarak; insanımsıların iki ayağı üzerinde durmaya başlaması, ön ayaklarının kollara, pençelerin ellere dönüşmesi ve kafatası ile beynin büyümesini sağlayan diğer anatomik-fizyolojik dönüşümlerin gerçekleşmesidir.

Milyonlarca yıl süren bu süreçte etçil beslenmenin ve ateşin kullanılmaya başlanması iki önemli gelişme olmuştur. Çünkü bunlar, özellikle beynin ihtiyaç duyduğu yüksek miktarda enerji ihtiyacının sürekli karşılanmasını ve gene ile kas yapısının değişimini sağlayarak biyolojik evrim sürecinde beynin büyümesinin önünü açmışlardır. Bu sayede, insanımsıların beyin hacmi, günümüz modern insanınkinin üçte birine ulaşmıştır. Başka bir deyişle, günümüz şempanzelerinkine kadar olmuştur. Çok küçük gibi görünse de, unutulmamalıdır ki, vücut ağırlığına oranı açısından diğer canlılarla kıyaslandığında; dönemin en büyük beynine sahip canlısı da insanımsılardır.

Günümüzden 2,5 milyon yıl önce ise, insanın evrimsel sürecinde önemli bir gelişme yaşanır. İnsanımsılar, doğadaki nesnelere korunmak ve avlanmak için kullanmaya başladılar. Özellikle taş, kemik parçaları ve büyük ihtimalle ağaç dallarını. Bu, insanlaşma sürecinde önemli bir uğraktır. Çevre koşullarına uyum sağlamak şeklinde süren biyolojik evrimi, ilk defa, insanımsıların taş vs. ile çevre koşullarına müdahalesi eklenmiştir. Ama halen insanımsı olma sınırını aşamamıştır. Çünkü insanımsının taş vs. ile ilişkisi, anlık, geçici ve doğal olmanın ötesinde değildir. Tıpkı günümüzde başta şempanzeler olmak üzere bir çok canlının kurduğu ilişki gibi. Öyleyse önemi nereden gelir?

İnsanımsıların geçirmekte olduğu evrimde şu üç olgunun, 1) başta yürüme ve kafatası değişimi olmak üzere yaşanan biyolojik dönüşümün 2) ateş kullanımını ile etçil beslenmenin 3) alet kullanımının başlamış, kesilmiş olmasından gelir.

Bu üç olgu, yaklaşık 1 milyon yıl boyunca birbirini etkileyerek, birbirini dönüştürüp ilerleterek insanımsıların in-

Böylece çevreye uyum sağlama temelinde evrimleşen insan, çevreyi değiştirme, doğaya hükmetme sürecine girmiştir. Bir çok canlı doğaya uyum sağlayamadıkları için yok olurken; insan, yok olmamanın yolunun doğayı kendisi için yaşanabilir kılmak olduğunu "keşfetmiş" ve bu "keşfine" sıkı sıkıya sarılmıştır. Var olabilmek için, üretici güçleri sürekli geliştirmeye girişmiştir.

sana doğru evrimleşmesinin yolunu açacaktır.

Bu bir milyon yıllık sürecin sonunda yani günümüzden 1,6 milyon yıl önce, bu sürecin en önemli sonucu ortaya çıkar: insan eliyle yapılmış aletler. Yani, doğada bulunan taş vs.yi geçici süre kullanıp terk etme, zamanla, doğada bulunan taş, kemik vs.ye şekil, biçim vererek sürekli kullanmaya dönüşmüştür. Bir milyon yıl boyunca doğadaki nesnelere anlık, geçici de olsa yararlanmanın insanımsılarda olduğu anı birikiminin; ve bunun devam eden biyolojik evrimi etkileyerek ve etkilenerek sürmesinin ürünüdür bu gelişme.

Yapılan arkeolojik çalışmalarda bu döneme ait el baltaları bulunmuştur. Bunlar, insanların yaptığı ilk aletler olarak biliniyor ve Acheulean kültürü olarak tanımlanmaktadır. Yine bu aletlerin bulunduğu yerde ortaya çıkan insan fosilleri incelendiğinde, biyolojik-morfolojik yapıda da önemli değişim olduğu görülür. Beyin hacmi neredeyse iki kat artmış, çene iyice incelmış, iskelet sistemi ve kemik yapısı değişmiş, diş dizilişi, el ve baskarmak bugünküne benzer hale gelmiştir.

Basit de olsa alet yapımı, bir amaca yönelik planlı faaliyet olması nedeniyle, bilincin ortaya çıktığını gösterir. Çalışma, tüm organizmayla birlikte beynin de evrimleşip bilinç işlevini yerine getirmesini olanaklı kılmıştır.

Böylece çevreye uyum sağlama temelinde evrimleşen insan, çevreyi değiştirme, doğaya hükmetme sürecine girmiştir. Bir çok canlı doğaya uyum sağlayamadıkları için yok olurken; insan, yok olmamanın yolunun doğayı kendisi için yaşanabilir kılmak olduğunu

"keşfetmiş" ve bu "keşfine" sıkı sıkıya sarılmıştır. Var olabilmek için, üretici güçleri sürekli geliştirmeye girişmiştir.

Daha iyi alet yapma, nasıl yapıldığının bilgisini başkasına aktarma çabası ise; düşünme, soyutlama, dil becerilerinin gelişimini tetiklemiştir. Bilinç, uzun bir organik evrimin sonucunda, çalışma ve başkalarıyla iletişim geliştirme çabasının ürünü olarak oluşan maddenin en yüksek düzeydeki örgütleniş olan insan beyninin bir işlevi olarak ortaya çıkmaya başlamıştır artık.

Yine çalışma sonucunda, sürü halinde yaşamaktan, gens yani kan bağı ile birbirlerine bağlı bireylerin oluşturdukları topluluklar olarak yaşamaya geçiş gerçekleşmiştir. Çünkü, sürüyü oluşturan insanlar rahatlıkla başka sürülere geçebilmekte, bu ise sürüyü zayıf düşürüp yok olmasına dahi neden olmaktadır. Sürü yaşamı, alet üretiminin hayatta kalmak için insana sağladığı tüm avantajları bir anda ortadan kaldırmaktadır. Bu durum, insanları yeni bir ilişki biçimine; elde edilmiş aletleri ve bu aletleri yapma beceri ve bilgisini korumayı sağlayacak bir ilişki geliştirmeye zorlar. Böylece, kan bağı temelli birliktelik oluşmaya başlar. Kan bağının en somut, keskin biçimde tespiti ise ana-çocuk ilişkisidir. Bu şekilde ana erkil toplum tarih sahnesine çıkmış olur. Sürü yaşamından topluluk halinde yaşama geçiş ise, insanın zihinsel faaliyetinin etkinleşmesine, beynin, bilinç işlevini yerine getirecek organ olarak gelişmesine ivme katar.

Tüm bu insansılıktan insan olmaya doğru gerçekleşen evrim süreci sonunda, insan biyolojik doğasını aşip toplumsal varlık haline gelmiştir. Toplumsal ve biyolojik ilişkilerin diyalektik birliği giderek evrimin temel itici gücünü oluşturmaya başlamıştır. Alet yapımından, alet yapımı için alet yapmaya geçilmiş, alet kullanımı artmış ve çeşitlenmiş, sürekli giyinme, barınak yapımı ile mağara bağımlılığından kurtulma, avcılık tekniğinin ilerlemesi ile ete ulaşımın kolaylaşması, hayvanların evcilleştirilmesi vs. gerçekleşmeye başlamıştır. Tüm bunlarla birlikte, ölümlerin gömülmesini, ölümler için tören yapılmasını, süs eşyalarının ortaya çıkmasını vs. görüyoruz. Yani insanda soyutlama, düşünme ve dil işlevi iyice belirginleşmiştir.

Bilincin ortaya çıkıp dinamiğini anlamamızı sağlayacak bu kısa özetin ardından, beynin bilinç işlevinin nasıl ortaya çıktığına, gerçekleştiğine dair şu tespitleri yapabiliriz artık.

Bir; Bilinç insana özgüdür. İnsan

beyni bu işler için özelleşmiş, yetkinleşmiş organ olmasına karşın, insanın bütünsel varlığından ayrı ele alınamaz. Bilinç, insan beyninde oluşan fizyolojik sürece indirgenemeyecek kadar, insanın biyolojik ve toplumsal varlığına bağımlıdır.

İki; insan bilincinin (ve elbet davranışlarının) itici gücü, varlığını koruyup geliştirebilmek için dış dünyadaki nesnelere gereksinim duymasıdır. Bilinç ve gereksinim duyma arasında dolaysız ilişki vardır.

Üç; milyonlarca yıl boyunca hayatta kalma çabası içinde olma, pratik eylem mantığının beyinde yer etmesini ve bunun düşünme mantığına dönmesini sağlamıştır. Böylece insan, hedef koyma yeteneğini kazanmıştır. Yani insan beyni, yalnızca bilgi toplama-depolama-kullanma şeklinde evrimleşmiş; aynı za-

Tüm bu insansılıktan insan olmaya doğru gerçekleşen evrim süreci sonunda, insan biyolojik doğasını aşip toplumsal varlık haline gelmiştir. Toplumsal ve biyolojik ilişkilerin diyalektik birliği giderek evrimin temel itici gücünü oluşturmaya başlamıştır. Alet yapımından, alet yapımı için alet yapmaya geçilmiş, alet kullanımı artmış ve çeşitlenmiş, sürekli giyinme, barınak yapımı ile mağara bağımlılığından kurtulma, avcılık tekniğinin ilerlemesi ile ete ulaşımın kolaylaşması, hayvanların evcilleştirilmesi vs. gerçekleşmeye başlamıştır.

manda eylem alanları saptayıp, bu eylemleri aktif, yaratıcı bir şekilde hayata geçirecek şekilde evrimleşmiştir. Nesnelere alet olarak kullanılmaktan alet yapmaya geçiş, bu sayede olmuştur.

Dört; bilinç, çalışmanın, doğayı bir amaca-hedefe yönelik planlı, sistematik değiştirme ve bunu başka insanlarla etkileşim içinde yapma pratiğinin ürünüdür. Hedefin gerçekleştirilmesi, bu hedef uğruna yaratılan ve varolan araçların kullanılmasını gerektirir. Hedef, başa-

rıya ulaşması için gerekli olan araçlarla gerçekleştirilmediği takdirde, iyi niyetli bir yönelim ve kısır bir istek olmaktan öteye geçemez. İnsan, kendisinden daha büyük doğa güçleriyle bu şekilde başedebilmiştir. Filozoflar dünyayı yorumladı, asıl olan onu değiştirmektedir sözü, bu yüzden çok daha anlamlıdır.

Beş; bir amaca (taş balta yapmak, bir taşı şekillendirmek) ulaşmak için gösterilen çaba; henüz var olmayana, yaratılması gerekene ulaşmak içindir. Ulaşmak için çaba harcanan hedef; geleceğin, özlemi duyulan şeyin zihninde önceden tasarlanmış modelidir. Taş baltayı yapmaya girişmeden önce insan, hedefini-amacını saptamıştır. Zihninde canlandırmış, nelerden yapacağı ve yaptığında ne işlevler yerine getireceğinden hareketle, geleceği (mesela avlayacağı büyük bir mamutla yapacağı ziyafeti) hayal etmiştir. Geleceğe dair "hayal" kurmak, insanın bilinçli faaliyetinin olmazsa olmazıdır.

Altı; Bilincin ortaya çıkışı ve gelişimi, nesnelere ve olgular hakkında bilgi edinmeye dayanır. İnsanımış, avlanmak için kullandığı taşın neden işe yaradığını anlamasaydı (bunun bilgisini edinmeseydi), benzer ve hatta daha iyisini yapıp kullanmaya girişerek insanlaşamazdı. Bilgi edinmenin ilk kaynağı, dünyanın duymusal (görebilme, dokunabilme, işitebilme) olarak algılanmasıdır. Buradan yola çıkan insan, dünyanın duymusal bilgi düzeyinde kavranamayan alanlarına uzanabilecek zihinsel faaliyet düzeyine ulaşmıştır. Görülebilene, dokunulabilene, işitebilene dayanarak; görülmeyen, duyulmayan, işitilmeyene ulaşabilmekteyiz artık. Örneğin insan duymusal olarak ışık hızını kavrayamazken, düşünce, zihinsel faaliyet bu hareketi kavrar, değerlendirir, sonuçlar çıkarır, başka olgularla bağlantısını kurar. Yine bilinç-bilgi ilişkisine dair şunu söylemek gerekir: Her bilinç içinde şu veya bu oranda bilgiyi barındırır; aynı şekilde, kendiliğinden bilinç de, bu yüzden bilgisizlik değildir. Kendiliğinden bilincin karşımıza çıktığı hali-düzeyi, sahip olduğu bilgi düzeyini de gösterir. Görmesini bilene.

Yedi; Bilincin oluşumu için bilgi edinmek yeterli olmaz. Bilgi edinilen şeyin duygusal düzeydeki deneyimi, hissedilişi, başka şeylerle ilişkisinin değerlendirilmesini de gerektirir. Lenin, "Açıktır bellidir ki, insan duyguları olmasaydı, insanlar hakikati asla aramamış ya da arayamamış olacaktı" der. Bilinç, bilgisine ulaşan şeyi yürekten hissetme meselesidir aynı zamanda.

TTE Karşıtı Koordinasyon Kuruldu

İçerisinde İHD, TİHV, ÖHP ve çok sayıda insan hakları kurumu ile hukuk örgütünün yer aldığı Tek Tip Elbise (TTE) Karşıtı Koordinasyon, 16 Ocak günü İstanbul Barosu binasında kuruluşunu ilan etti.

Yapılan basın toplantısında "Tek Tip Elbise Hak İhlalidir. Karşı Çıkıyoruz!" pankartı asıldı ve TTE Karşıtı Koordinasyon adına İHD İstanbul Şube Başkanı Avukat Gülseren Yoleri açıklamayı yaptı.

Gülseren Yoleri, tek tip elbisenin ne anlama geldiğini maddeler halinde şu şekilde açıkladı:

-TTE, bir damgalama aracıdır. Giydirilmek istenen mahpuslar 'suçlu' olarak damgalanmak istenmektedir.

-TTE giydirilmek istenilen insanların bir kısmının yargılamaları hala devam etmektedir ve Anayasa gereği masumduurlar. TTE, sayıları yaklaşık 60 bini bulan tutuklu için masumiyet karinesinin ihlalidir.

-TTE, mahpuslar arasında kategorik bir ayrım gözetmektedir ve ayrımcılık sağının ihlalidir.

-TTE, kişiyi kimliksizleştirmeyi, ki-

şilğini ezmeyi amaçlayan bir araçtır ve kötü muamele/işkence yaşamını ihlalidir.

-TTE, giymeyi kabul etmeyen mahpuslara ziyaret yasağından başlayıp hücreye kapatılmaya varan birçok ceza verilmesine yol açacaktır.

-TTE, üst üste verilen disiplin cezalarıyla mahpusların infazlarının yanmasına ve şartlı tahliye haklarının ellerinden alınmasına neden olacaktır.

-TTE, giymeyi kabul etmeyen mahpusların mahkemeye çıkarılmamasına ve adil yargılanma haklarının ellerinden alınmasına ve mahkemeye çıkarılmadan haklarında hüküm verilmesine sebep olacaktır.

Açıklama, "Tek elbiseye karşı müca-

dele sadece tutsaklara bırakılmamalıdır. Bu kez içerdekilerin üzerine kalmasın. Toplumun tümünün bu uygulamaya karşı çıkması çağrısını yapıyorum" denilerek sona erdi.

Adalet Nöbeti avukatlarından Kemal Ayaç, "Tek Tip Elbise işkencedir. Biz insanız ve hukuka sahip çıkıyoruz. İşkenceye karşı çıkıyoruz. Tek Tip Elbise'ye karşı mücadeleye veriyoruz. Toplumun bu uygulamaya karşı daha güçlü bir mücadele yürütmeye çağırıyoruz" diye konuştu.

ÖHP üyesi Avukat Ezgi Duman ise, TTE'ye dair psikologlar tarafından hazırlanan raporun önemli bölümlerini dile getirdi. "Bugün Tek Tip Elbise ceza içerisinde ceza verilme uygulamasıdır. Masumiyet karinesi kapsamında uluslararası sözleşmelere ve Anayasa'ya aykırı olduğu açıktır" dedi.

AİHM'in Romanya'daki Tek Tip Elbise uygulamasına dair verdiği ret kararını hatırlatan Duman, "Siyasi tutsaklara yönelik uygulanıyor. Bu ayrımcılığı içeren yasayı da ihlal etmek anlamına geliyor" diye konuştu.

Polis Engeline Rağmen Tek Tip Protestosu

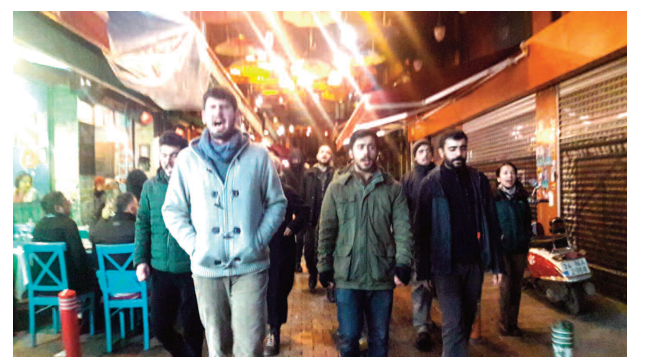
Silivri 9 Nolu Hapishanesi'nde Tek Tip Elbise giymeyi reddeden İlker Altundal ve Gökhan Kesgin'e 17 Ocak günü zorla tek tip kıyafet giydirilmek istendiği haberi üzerine, Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi protesto eylemi yaptı.

"Tek Tip Elbiseyi Asla Giymeyeceğiz" diyen TDİ, bu saldırı haberi duyulduğunda çağrı yaparak, akşam Kadıköy Kalkedon Meydanı'nda protesto etmek için çağrı yaptı. Basın açıklaması öncesinde meydan, çevik kuvvet ve sivil polisler tarafından ablukaya alınarak toplanma engellendi.

TDİ bileşenleri ajitasyon konuşmaları yaparak "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganıyla polis engeline protesto etti, alandan bir süre uzaklaşarak kısa bir süre sonra yeniden bir araya geldi. M e y d a n d a toplananlar, "Tek

Tip Elbise Giymedik Giymeyeceğiz", "İçerde Dışarda Tek Tipi Parçala", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur" sloganları ve alkışlarla hapishanelerdeki Tek Tip Elbise dayatmasını ve hak ihlallerini protesto etti.

Kadıköy sokaklarında dolaşarak ajitasyon konuşması yapan Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi, devrimci tutsakların Tek Tip Elbise'yi hayatları pahasına da olsa giymeyecekleri açıklaması yaptıklarını belirterek, herkesi hapishanelerdeki saldırılara karşı tutsaklarla dayanışmaya çağırdı.

Faşizmi Geriletmek Ve Yıkarak Arasındaki Çelişki

16 Ocak'ta Emek ve Demokrasi Güçleri OHAL karşıtı bir bildiri yayınladı.

23 Aralık'ta Gündoğdu Meydanı'nda düzenlenmek istenen "OHAL Değil Demokrasi" Mitingi" İzmir Valiliği tarafından, OHAL gerekçe gösterilerek yasaklanmıştı. Yasaklanmanın ardından çeşitli açıklamalar yapılarak hem OHAL hem de OHAL'in yasaklanması protesto edilmişti.

OHAL'in 6. kez uzatılması kararı çıkmadan önce İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri de bir çok yerde olduğu gibi İsmet İnönü Kültür Merkezi'nde de

ortak açıklama yaparak OHAL'in kaldırılmasını istediler.

Ortaklaşılan 11 madde açıklandı. Maddeler şöyle; 1- OHAL hukuksuz keyfi ihraçlardır. 2- OHAL hukukun yok edilmesidir. 3- OHAL basının karartılmasıdır. 4- OHAL örgütlenme yasaklarıdır. 5- OHAL emek düşmanlığıdır. 6- OHAL zorbalık düzenidir. 7- OHAL işsizlik yoksulluk pahalılıktır. 8- OHAL tek adam rejimidir. 9- OHAL parlamentonun tasfiyesidir. 10- OHAL halk iradesinin gaspıdır. 11- OHAL kadınların yaşamı ve haklarına saldırıdır. 11 maddenin sonunda OHAL

derhal kaldırılmalıdır! diyen 46 kurumun isimleri sayıldı. Buraya kadar her şey normal görünüyor.

İmzacıları üçe bölmemiz gerekiyor. Burjuvazinin temsilcisi hatta ta kendisi CHP ve onun Kent Konseylerinin buradaki varlığını tartışmak bile ar meselesi. Burjuva cumhuriyeti tarihinin ve bugünün en kanlı sahibi CHP'nin faşizmin birebir uygulayıcısı ve sorumlusu olarak burada ne işi var, diğer imzacılar bunu nasıl kabul edebiliyorlar cevabı oldukça zor.

İkinci grupta sistem içi mücadele araçları olarak doğmuş ya da kendisini kapitalizmin sınırları içindeki mücadele ile sınırlayan kurumlar var. Reformistler, sendikalar, demokratik kitle örgütleri...

Reformistlerin OHAL'siz faşizmi istemesi faşizme bir geri adım attırması anlamına geleceğinden mücadeleleri açısından bir başarı sayılabılır. Onlar yaşanabilir bir kapitalizm için mücadele ederler. Burjuva demokrasisi onların kabul edilebilir sınırlarıdır. Bu çıkışsız biteviye dönüş onların makus tarihidir.

Sendikaların ve meslek odalarının işçi sınıfı ve emekçilerle burjuvazi arasındaki yine sistem içi mücadele araçları olduklarını düşünürsek burada da bir çelişki yok. Ancak devrimcilerin onları devrimin aracı yapamamalarının özelleştirisi verilebilir. Sendikalar kendiliğinden devrimin araçları olamazlar. Devrimci işçi ve emekçilerin yönlendirmesiyle devrimin araçları olabilirler. İşbirlikçi ve burjuva sendikacılığın geldiği durumda burada olmasında yadırganacak bir şey yok.

İHD, ÇHD vb kurumların "insan hakları" ve "evrensel hukuk" konusundaki samimi mücadeleleri anlaşılır bir durum. Hiçbir mücadelenin sınıflar mücadelesinin dışında olamayacağını dost-

larımıza hatırlatmaktan vazgeçmeyeceğiz.

Üçüncü gruba geldiğimizde durum oldukça vahim. Che'nin dediği gibi "Devrimciler devrim yapar"sa devrimcilerin burjuvalarla ve reformistlerle sistemi onarmak üzere ortaklaşması nasıl açıklanır.

Türkiye ve K.Kürdistan'da çok uzun süredir sürmekte olan devrimci durum ve iç savaş tahlilini paylaştığımız, faşizmden ancak bir devrimle kurtulabileceğimde hemfikir olduğumuz dostlarımız ne yapmaya çalışıyorlar. Kendilerinin dile getirdiği kaygılar "saldırıları karşısında en geniş birliği oluşturmak" da birleşiyor. Devrimciler reformizmi kitlelerin içinde teşhir ve tecrit için mücadele ederler. Dahası emekçi kitleleri burjuvaziyle aynı safta birleştirilmesine asla izin vermezler. Devrimci kitlelerin bizlere baktığı, bizleri sınadığı böylesi bir dönemde reformizmle ve hatta geçmiş kanlı ve şoven burjuvaziyle aynı safları tutmak devrimcilerle bir şey kazandırmaz kaybettirir.

Bütün bunlar bizlerin ekonomik ve demokratik haklar için mücadele etmeyeceğimiz anlamına gelmesin. Devrim hedefimizi ikinci sıraya atmadan elbette ki açık alan mücadelesinde en militan tavrımızla bulunacağız. Bulduğumuz her yerde de "şimdi devrim zamanı" demekten vazgeçmeyeceğiz. Yukarıdaki OHAL ile ilgili tespitlerden ibaret maddelere baktığımızda bunların her birisinin faşizmin uygulamaları olduğunu bildiğimizi söylemeliyiz. 46 kurumun bir araya gelip sadece tespit yapan ama bir mücadele perspektifi ortaya koymayan bu deklarasyon faşizmin katliamları ve saldırıları karşısında bir anlam ifade etmiyor.

Hatırlatalım, Gezi ayaklanmasında

OHAL yoktu ya da 19 Aralık katliamında ya da Özgecan katledildiğinde, Kürdistan'ın illeri yerle bir edilip binlerce insan katledildiğinde de OHAL yoktu. Yukarıdaki her bir maddeye bakın burjuvazinin tarihinde her biriyle ilgili hayli bir sicil göreceksiniz. Bugün OHAL'e karşı çıktığımızda bunun faşizmin bir sonucu olduğunu gizlemeliyiz. OHAL kalkmalıdır derken OHAL öncesi tekelleri burjuvazinin en kanlı, en şoven, en gerici yönetim biçimi olan faşizmi yıkmaya düşüncemizi inkar etmiş olmamalıyız. Dahası burjuvazinin en kanlı uygulayıcısını kitlelerin gözünde aklamamalıyız.

Devrimci kitlelerin sokaklara çıkmasından yakınlar, emekçilerin bizleri izlediğini görmeliler. Faşizmi geriletmek ve yıkmak arasında yaşanan çelişki emekçilerin sokağa adım atmasının arkasındaki çelişkidir. Emekçi kitleler yarın tekrar güçlenip var gücüyle tüm hakları silip süpürecek bir faşizmin birkaç adım geri atması için hayatlarını ortaya koymayacaklar.

Onlar nihai çarpışmayı ve bunun için tutarlı devrimci adımları bekliyorlar.

"OHAL Değil Demokrasi"

KESK İstanbul Şubeler Platformu'nun çağrısıyla yüzlerce kişi, "OHAL Değil Demokrasi" talebiyle 14 Ocak Pazar günü Bakırköy Dikilitaş'tan Özgürlük Meydanı'na yürüdü.

"OHAL Değil Demokrasi", "OHAL/KHK Düzenine Teslim Olmayacağız", "OHAL'de Neler

Oldu?", "OHAL Kaldırılın KHK'lar İptal Edilsin", "Birleşelim, Örgütlenelim, Kazanalım", "Bütçe Görüşmeleri OHAL Koşullarında Gerçekleşti", "157 Gazeteci Tutuklandı", "Varlık Fonu Doğrudan Saray'a Bağlandı", "En Az Beş Grev Ertelendi", Kadro Bekleyen Yüzlerce Emekçi Kadro Dışı Bırakıldı", "OHAL'e Hayır, Ekmek, Adalet, Özgürlük", "OHAL İşçi Cinayetlerine, Hak Gasplarına Karşı Direniyoruz", "Müfredat Ve Protokollerle Eğitim Dinselleşti", "Ekmek Ve Hürriyet İçin İşgal, Grev,

Direniş", "Tek Tipe Girmeyeceğiz" pankartları ve dövizlerle Özgürlük Meydanı'na yüründü.

Aralarında "Halklar Devrimle Özgürleşecek" pankartı ile yürüyen Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu devrimci örgütler ve siyasi partilerin de katıldığı mitingde açıklık grevinin 313.

gününde olan akademisyen Nuriye Gülmen ve öğretmen Semih Özakça da selamlandı.

Yürüyüş boyunca "Nuriye, Semih Onurumuzdur", "Özgür Basın Susturulamaz", "İşimizi Geri İstiyoruz", "KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız", "Direne Direne Kazanacağız", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Zindanlar Yıkılın Tutsaklara Özgürlük" sloganları atıldı. Yürüyüş sırasında 3 ayrı arama noktasından geçilirken, yol üstlerine konumlanan keskin nişancılar dikkat çekti.

Mitingde KESK Eş Genel Başkanları Aysun Gezen ve Mehmet Bozgeyik söz aldı. Kürsüde

KHK ile ihraç edilen kamu emekçilerinin Bakırköy, Kadıköy ve Kartal'da sürdürdükleri eylemlere destek verilmesi çağrısı yapılmasına rağmen, bu emekçilere söz verilmemesi dikkat çekti. Bu gerek KHK ile ihraç edilen kamu emekçileri, gerekse mitingde katılanların eleştirilerine neden oldu ve alan-dan insanların ayrılmasına sebep oldu.

Bu Savaş Bizim Savaşımız Değil!

Zeytin Dalı...
Hayata Dönüş...

Bunlar yakın zamanda tanıklık ettiklerimiz. Faşizmin fitnatında var; umut vaat eden isimler altında katliamlar gerçekleştirilmek.

Ve bir süredir yaptığı savaş çılgınlığını eyleme dönüştürdü. Afrin üzerinde savaş uçakları, bombaları yağmur gibi yağdırırken, milliyetçi rüzgarlar daha sert esmeye başladı.

Son beş yılda iki büyük halk ayaklanması yaşamış bir ülkenin, ekonomik ve politik krizin derinleştiği, KHK'larla bile yönetemediği, oluşabilecek bir halk ayaklanması için paramiliter güçleri silahlandırdığı dinci-faşist iktidarın bu savaşa ihtiyacı olduğu çok net. Bu kanlı savaşla Türkiye ve Kürdistan coğrafyasını kana bulamayı amaçlıyor.

Bu savaş bizim savaşımız değil!

Hangi parçada olursa olsun Kürt halkı, Türkiye emekçi sınıfının ve ezilen halklarının düşmanı değil, dostudur. Şimdiye kadar yaşadığımız ayaklanmaları geride bırakacak muazzam bir halk ayaklanmasını bekleyen dinci-faşist iktidar,

bu savaşla halkları milliyetçilik ve şovenizmle zehirleyerek Kürt halkına karşı kıskırtıp, bizi birbirimize kırdırtmaya çalışıyor.

Bizler Emekçi Kadınlar olarak, ezilen haklara karşı yürütülen savaşın parçası olmadığımızı bir kez daha dile getiriyoruz. Emperyalistlerin desteklediği savaşı iç savaşa çevirdiğimizde Ortadoğu halkları ve ezilen emekçi halklar huzur bulacak.

Ey güneşin düşmanı

*Sıkacağım dişimi savaşaacağım,
Son damlasına dek kanımın.*

*Belki de söndüreceklerin bütün ışıklarını gecemin,
Koparacaksın anamın sıcak koynundan belki de beni,
Bozacaksın belki de tarihimi, edeceksin allak bullak,
Dört yanına duvarlar öreceksin belki de, kalın, yüksek,
Belki de çarımha gereceksin beni bir gün
Karşında bir sürü hergelelin.*

Ama hiçbir zaman oturmayacağım pazarlığa seninle.

Emekçi Kadınlar EKA

Efrin Halkı Yalnız Değildir

TC devletinin Efrin'e başlattığı hava saldırısı tüm Avrupa'da olduğu gibi, İsviçre'nin Basel Kantonu'nda da Kürdistanlı ve Türkiyeli devrimciler tarafından protesto edildi.

Basel Tren Garında 19.00'da başlayan eyleme çok sayıda kişi katıldı. 1 saat süren işgal eyleminde sık sık Almanca "Katil Erdoğan", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", "Faşist Ordu Kürdistan'dan Defol", "Efrin Halkı Yalnız Değildir" sloganları atıldı.

Tren garında bulunan yüzlerce kişinin tanık olduğu eylem, Pazartesi günü İsviçre'nin Rusya Başkonsolosluğu önünde yapılacak olan eyleme çağrı ile sonlandırıldı.

Basel'den Leninistler

AFRİN HALKI YALNIZ DEĞİLDİR!

18 Ocak günü e-posta üzerinden bir açıklama yapan TKEP/Leninist Merkez Komitesi, "Afrin Halkı Yalnız Değildir" dedi.

Türkiye ve Kürdistan coğrafyasını kan deryasına çevirecek bir savaşın kapıda olduğu söylenen açıklamada, iki ülkenin emekçi sınıflarını, yoksullarını, ezilenlerini acı ve gözyaşına boğacak bir savaş hazırlandığı vurgulandı.

Şimdiye kadarki tüm ayaklanmaları gölgede bırakacak bir halk ayaklanmasını ensesinde hisseden dinci-faşist iktidar ve tekelci sermaye sınıfının, egemenliklerini kurtarmak için sonu gelmez bir dış savaştan medet umdukları vurgulanan açıklamada, şoven bir rüzgar estirerek, bu havayla Türkiye halklarını zehirleyerek kitleleri arkalarına almaya çalıştıkları söyleniyor.

"Düşman içeride. Suriye ya da başka topraklardaki Kürt halkı, Türkiye emekçi sınıflarının, ezilen halklarının düşmanı değil, dostudur. Dinci-faşist iktidar ve tekelci sermaye sınıfı bu gerçeği ters yüz ederek Türkiye halklarını Kürt halkına karşı kıskırtmaya, birbirine düşman etmeye, birbirine kırdırmaya çalışıyor. Eğer halklar birbirine düşman kesilirse

kendi iktidarlarını da güvence altına alacaklarını hesaplıyorlar" denilen açıklamada, başta ABD emperyalizmi olmak üzere, bütün emperyalist güçlerin, Türkiye'de burjuva egemenliğin devamı için dinci-faşist iktidarın arkasında durup onu destekledikleri, sergiledikleri anlaşmazlıkların da aldatmaca olduğu söylendi. Dün Kürdistan'ın pek çok ilinde, ilçesinde insanlar topluca katledilip yakılırken, dinci-faşist iktidarın arkasında duran emperyalistlerle, bugün de Afrin'in işgaline yeşil ışık yakan emperyalistler aynıdır.

Ne dinci-faşistlerin, ne de onların başındaki adam olarak RTE'nin yaşamlarının hiç bir döneminde anti-emperyalist olmadıkları, aksine onların varlık nedenlerinin ve konumlarının emperyalizme bağlılıkları olduğu hatırlatıldı ve "Düşman içeride. Düşmanın bizi şovenizmle zehirleyerek aldatmasına izin vermeyelim. Yaşamı halklara zehir eden, çekilmez hale getiren, halkları kan ve gözyaşı içinde acılara boğan bu dinci-faşist iktidarın kendisidir. On binlerce insanı zindanlara atan, ne özgürlük varsa hepsini ortadan kaldıran, işçilerin kapitalistlere karşı grev yapmasını yasaklayan, onları sefalete mahkum eden bu devlet ve iktidarın kendisidir.

Alevilerin ve diğer inançlardan toplulukların yaşam güvenliğini ortadan kaldıran; katiller sürüsünü halkların başına bela eden, bu sürüyü besleyen, silahlandıran, para ve başka olanaklara boğan bu iktidarın ve tekelci sermaye sınıfının kendisidir.

Emekçi sınıfları, ezilen halkları, her inançtan toplulukları kan ve gözyaşı içinde acılara boğan dinci-faşist iktidar ve RTE'nin arkasında tekelci sermaye sınıfı, her ikisinin arkasında ise emperyalist devletler var" denildi.

Açıklama, "Gerçek düşman içeride. Afrin'i işgal planı gerçek bir savaş olacak ve bir savaşın tüm yıkıcı sonuçlarını emekçi sınıflar, ezilen, yoksul halklar üzerinde hisssettirecek. Savaş, yıkım, acı, gözyaşı, ölüm demektir. Dinci-faşist iktidar ve tekelci sermaye kendi iktidarlarını ayakta tutmak için halklara bu acıları yaşıtıyorlar. Düzeni kurtarmak için başvurdukları savaş burjuva düzenin ekonomik ve politik krizini daha da derinleştirecek.

İşçi sınıfı, emekçi sınıflar, ezilen halklar Afrin'in halklarıyla dayanışma içinde savaşın doğuracağı koşullardan, dinci-faşist iktidarı yıkacak bir ayaklanma ve devrim için yararlanmalıdır. Dinci-faşist iktidarın tekeli ege-

menlikle birlikte yıkılması; yerine devrimci demokratik bir iktidarın kurulması Türkiye ve Kürdistan halklarına olduğu kadar Ortadoğu halklarına da özgürlüğün, tam demokrasinin, gerçek kurtuluşun yolunu açacaktır.

Şimdi devrim zamanı. Dinci-faşist iktidarın Afrin işgaliyle başlatacağı savaş, birleşik devrimin koşullarını olağanüstü derecede olgunlaştıracaktır. Dinci-faşist iktidarın, tekeli bur-

juva egemenliğin yıkılması, yerine devrimci demokratik bir iktidarın kurulması; bir devrim hükümetinin ilan edilmesi çok daha mümkün hale gelecek" denilerek "Leninist Parti, Türkiye ve Kürdistan halklarını Afrin halkının yanında yer almaya, dinci faşist iktidarı tekelci sermaye sınıfı egemenliği ile birlikte yıkacak bir mücadeleye çağırıyor" çağrısı ile sona erdi.

ŞİMDİ ROJAVA DEVRİMİNİ SAVUNARAK DİNCİ-FAŞİST İKTİDARI YIKMA ZAMANI!

TKEP/Leninist -LGB, ANHA (Hawar Haber Ajansı)'ya yazılı bir açıklama gönderdi. Açıklamada, TC devletinin bölgede tüm dengeleri değiştirmiş olan Rojava devrimini boğmak için Afrin'e saldırıya hazırlandığı, hatırlatıldı.

Dinci-faşist iktidarın hiç olmadığı kadar güçsüz ve yalnız durumda olduğunu ve içeride paramiliter güçleri eğiterek son çarpışmaya hazırlandığı söylenen açıklamada, ekonomik krizin derinleştiği, bu nedenle devrimin toplumsal güçlerinin sokağa itildiği, devrimin her şey rağmen ilerlediği vurgulandı; "Dolayısıyla faşist iktidar kendi yıkılışını geciktirmek, sallanan otoritesini güçlendirmek amacıyla eli kanlı, katliamcı çetecilerle birlikte herkesi tehdit ediyor. Fakat her tehdidinde kendi çöküşünü ve yıkılışını hızlandırıyor" denildi.

"Rojava devrimini büyük bedel ödenerek, büyük kahramanlıklar yaratılarak kazanıldı. Kürt halkı en iyi evlatlarını, kızlarını ölümsüzlüğe uğurladı. Enternasyonal dayanışmanın en iyi örneklerinden biri Rojava'da verildi. Onun için Rojava devrimini savunmak, faşizme karşı mücadele eden bütün ezilen halkların ilk görevlerinden biridir" denilen açıklamada dinci-faşist iktidarın Rojava ve Suriye'deki kendi beslemeleri olan tosuncukların yenilgisini kabullenemediğini, bunun için ÖSO, Heyet Tahrir El-Şam (El-Nusra) gibi çetecileri silahlandırıp bunun için eğittiği söylenerek "Döktükleri kanda boğulacaklar" denildi.

"Tarih faşizmin en güçlü görüldüğü anlarda en büyük yenilgilerinin tanığıdır. Dinci-faşist iktidarının sonu da öyle

olacak. Kazanan devrim ve ezilen emekçi halklarımızın olacaktır.

Dinci faşist iktidarın savaş naralarına karşı halklarımız; silahlı ve faşizmin iktidarını yıkmak için örgütlenip, savaşmalıdır. Başta Türkiye'li işçi ve emekçiler olmak üzere halklarımız namlularını Afrin ve Rojava halklarına değil, bu savaşı çıkaran dinci faşist iktidara karşı çevirmelidir. Halklarımız silahlarını faşizmi yikmak ve kendi iktidarlarını kurmak için kullanmalılar.

Devrimci Proletarya ve emekçi halklarımız şimdi bunu yapmalıdır. Bu yol onların özlemle duydukları özgürlüğün yoludur. Bu yol devrimin yoludur" çağrısının yapıldığı açıklamada, "Ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesini savunan Leninist Parti'nin; Leninist Gerilla Birlikleri olarak bizler Afrin başta olmak üzere, Rojava'yu sonuna kadar, bedeli ne olursa olsun savunacağız. Bu devrim ve karşı devrimin yeniden sırandığı bir savaş olacak" vurgusu yapıldı.

Açıklama, "Devrim Gezi ve 6-8 Ekim ayaklanmasında ne kadar güçlü olduğunu gösterdi. Şimdi 6-8 Ekim ayaklanması gibi yeniden ayağa kalkalım ve faşizmi yikap kendi iktidarımızı kuralım.

Zafer için halkların mücadelesini öğrenmenin, faşizme karşı silahlanmanın tam zamanı! Şimdi devrim zamanı. Şimdi safları sıkılaştırma zamanı.

Şimdi her yerde dinci-faşist iktidarı nasıl bozguna uğrattırımı düşünmek, planlamak, örgütlenmek ve elde silah iktidarı fethetme zamanıdır" çağrısıyla son buldu.

"AFRİN'E SEFER OLUR, ZAFER OLMAZ!"

Halkların Birleşik Devrim Partisi (HBDH), TC devletinin Rojava devrim güçlerini, onun halklara ilham veren direnişini işgal saldırısıyla ezmeye çalıştığını söyleyerek Afrin savaşı ve işgali üzerine açıklama yaptı. HBDH, bu işgal ile TC'nin Ortadoğu coğrafyasından yükselen ve tüm halklara umut olan, kadın özgürlükçü Rojava devriminin kazanımlarını yok etmeyi, Kürt-Arap ve diğer halkların birleşik mücadelesiyle özgürleştirilen Kuzey Suriye'yi kuşatmayı, bu ittifakı bozmayı amaçladığını söylüyor.

"Afrin, Rojava devriminin kalbi, onun ateşten mevzisi. Kadını, erkeği, genci yaşlısıyla, devrim yürüyüşünün en önünde ilerleyen Afrin halkı, bu bakımdan öncül bir rol oynamıştır. Bu saldırı sadece Afrin halkına karşı yapılmıştır. Hedefte tüm Rojava devrimi vardır. Bu saldırı başta Kürt halkı olmak üzere, bölgede yaşayan tüm halklara ve bölge devrimine yapılmıştır. Kadın özgürlüğüne, halkların, dillerin, dinlerin ve kültürlerin kardeşçe bir arada yaşama özlem ve umuduna karşı yapılmıştır" denilen açıklamada, dinci faşizmin İŞİD'in Kobane'de, Rakka'da aldığı yenilginin hincisiyle Afrin'e saldırdığı söylendi.

Faşist hükümete karşı savaşı büyütenin, Afrin savunmasına katılarak, iş-

galcileri yenilgiye uğratmanın başta gençlik olmak üzere, tüm devrimci güçlerin görevi olduğu söylenen açıklamada, "Bu savaşa sürülen yoksul halk çocuklarının ölümünden bu politikaya destek veren herkes sorumlu olacaktır. Türkiye'nin onurlu insanların görevi, bu halk düşmanı politikalara karşı seslerini yükseltmek, sokaklara çıkarak, Afrin işgaline ve Rojava devrimine saldırılara karşı mücadeleyi büyüttür. Bu her onurlu insanın ahlaki görevidir. Afrin'e düşen ateş, herkesi yakar" denildi.

"HBDH'nin ve onun bileşeni tüm güçlerin öncelikli görevi, Afrin'e saldıran AKP-MHP faşist koalisyonunu bu saldırılarından pişman etmektir. Bu savaş Tayyip Erdoğan hükümetinin savaşıdır. Sonuçlarına da en başta onlar katlanacak zorunda kalacaklardır. HBDH ve tüm devrimci güçlerin görevi, mücadelenin her biçimi ve yöntemiyle harekete geçmek, 'Afrin'e sefer olur zafer olmaz' şiarıyla işgalcilerden hesap sormaktır" denilen açıklamada başta Türkiye halkları olmak üzere, dünyanın dört bir yanındaki devrimci demokratik güçlere "Türk devletinin işgal saldırılarına karşı sokaklara, direniş mevzilerine çağırıyor; Afrin ve Rojava halklarının görkemli direnişini selamlıyoruz" çağrısı yaptı.

